

Občinski odbor sindikata delavcev storitvenih dejavnosti Ptuj -

Primo pot turizmu tudi podeželje

dni je bilo v Ptuj v
 podnem domu posvetova-
 gostinstvu in turizmu,
 ga je pripravil medob-
 odbor sindikata delav-
 storitvenih dejavnosti
 Ormož. Sodelovali so
 zastavniki družbenopoli-
 tskih organizacij in gostin-
 stva ter turističnih podjetij
 in, ki sodelujejo v medob-
 skem bratstvu in prijat-
 stvu. Prisotni so bili tudi
 zastavniki republiških sin-
 dikatov iz Ljubljane in Za-
 greba ter turistični delavci
 iz Ljubljane in Maribora.

število goste je pozdravil
 Alojz Rebernak, predsednik
 občinskega odbora Ptuj. Zaželel jim je do-
 ročilo in obilo plodov
 Zaključki posvetovanja
 bodo začetek pomembnih

vodoma je prebral refe-
 rat o aktualnih problemih
 gostinstva in turizma na
 razvitih področjih Da-
 lje na Masten. V referatu je
 ovrnil o tem, kako pospe-
 turizem in gostinstvo na

VREME

Čas do nedelje, 2. no-
 vembra 1969

Polna luna bo v sobo-
 to, 25. oktobra 1969.

Vremenska situacija:
 v prejšnjem tednu na-

vedano poslabšanje

vremena se zaradi vi-

sokega zračnega priti-

ka, ki že tri tedne sta-

onira nad pretežnim

tlakom Evrope, ni mo-

go uveljaviti. Doseglo

le Makedonijo. Cer-

ter visokega zračnega

pritiska, ki je bil včeraj

nad Poljsko, se je po-

maknil danes nad Ro-

manijo. Po vremenski

situaciji sodeč, bi bilo

vreme držalo do konca

oktobra. Vendar po svo-

jem vtisu sodeč bi dal-

ječečo napoveda.

Vreme se bo okrog 26.

oktobra poslabšalo. De-

javno vreme bo trajalo

do 30. oktobra. 31. okto-

bra, prvega in drugega

novembra bo lepo vreme.

Zatem spet tri dni

poslabšanje vremena.

Od 6. do 30. novembra

bo lepo in suho vreme.

Alojz Cestnik

tem območju, kako prikaza-
 ti širši javnosti možnosti raz-
 voja, ki je na tem območju
 prepočasen. Turizem je po-
 membna gospodarska pano-
 ga. Za njegov razvoj so po-
 trebni skladni in dobro pro-
 učeni programi. Omenil je
 več značilnosti našega gos-
 tinstva in turizma. Osební
 dohodki gostincev so nižji,
 zato odhajajo v inozemstvo.
 Ovirá za hitrejši razvoj tu-
 rizma so slabe ceste. Možno-
 sti se bodo povečale z novo
 cesto Ptuj-Zagreb. Kake
 turistično gostinske objekte

V razpravo o razvoju turizma v odročne kraje se je vklju-
 čilo veliko predstavnikov gostinstva in turizma iz raznih
 občin

bo treba zgraditi ob tej pro-
 metni žili? Prvi zainteresi-
 so že v ptujski občini (Agro-
 transport). Z omenjene ce-
 ste so potrebni cestni odseki,
 po katerih naj turisti skre-
 nejo v lepa območja. Potre-
 bno bi bilo urediti ceste prek
 Ptujске gore do Rogaške
 Slatine, od Ptuja prek Tr-
 novske vasi do Lenarta, po-
 vezati Ormož s Cakovcem
 in Varaždinom, in druge ce-
 ste, ki povezujejo sosednja
 mesta in njihove pokrajine.
 Omenil je številne lepote in
 kulturnozgodovinske posebn-
 osti Ptuja in okolice, ki
 lahko turistom nudijo svoje-
 vrsten užitek. Govoril je tu-
 di o možnostih zaposlovanja
 v terciarni dejavnosti. In-
 vestiranje v turizem in gostin-
 stvo zaostaja, čeprav bi se
 bogato vračalo. Glede druž-
 benih obveznosti je družbeni
 sektor v marsičem v slab-
 šem položaju kot zasebni.
 Glede integracije ni napred-

ka. Razmisliti je treba o
 skupnem nastopu, načrtova-
 nju in delu.

Milan Arah iz Maribora je
 med drugim dejal, da del za-
 sebne gostinstva hoče le
 obogateti, ko pa gre za razvoj
 turizma, noče nič slišati.
 Treba je izdelati program
 razvoja turizma in gostin-
 stva na tem območju. Zvezni
 prometni davek na alko-
 holne pijače, ki je bil pred
 nedavnim povečan, je treba
 znižati. Treba je omogočiti
 kredite. Brezpogojno pa je
 treba zgraditi ceste.

Sosedje in prijatelji

V času nepolnega meseca
 dni je imela Jugoslavija tri
 pomembne obiske. Najprej
 se je sestal predsednik Tito
 v Džerdapu s predsednikom
 sosedne Romunije Nikola-
 jem Ceausescujem. Potem je
 prišel na obisk predsednik
 republike Italije Saragat.
 Pred kratkim pa sta se sre-
 čala še v Radgoni na novem
 mostu čez Muro predsednik
 Tito in predsednik avstrijske
 republike Franc Jonas.
 Dobri sosedski odnosi so pri-
 šli do izraza v kratkem času
 kar trikrat.

Srečanja prijateljev in so-
 sedov so vedno zbujala za-
 nimanje javnosti. To je mo-
 goče tembolj trditi, če gre
 za odprtost, kot so odnosi
 med Jugoslavijo in Romuni-
 jo, Italijo ali Avstrijo. To,
 kar je nastalo v politiki na-
 še vlade v odnosu do teh de-
 žel, predstavlja vzorec v ma-
 lem, po čemer teži naša dr-
 žava v odnosih z vsemi dru-
 gimí deželami ob naših me-
 jah.

Jugoslovansko-italijanska
 meja je najbolj odprta me-
 ja v Evropi, ki jo prestopi
 vsako leto milijone ljudi.
 Nekaj podobnega se dogaja
 na avstrijsko-jugoslovanski
 meji. Romunsko-jugoslovans-
 ke odnose označuje vzajem-
 no odpiranje in vse pogostej-
 ši sestanki državnih funkci-
 onarjev obeh dežel in tudi
 državljanov: vzajemni obi-
 ski se spreminjajo v tradic-
 cijo prijateljstva in sodelo-
 vanja.

Če smo že z Italijo vzpo-
 stavili dobre gospodarske

odnose in uspešno trgovsko
 sodelovanje, je mogoče tr-
 diti, da smo na tej poti tu-
 di glede Avstrije, Romunije,
 Madžarske in drugih naših
 sosedov. Trem vrhunskim
 sestankom bodo sledili v pri-
 hodnosti sestanki na različ-
 nih drugih nivojih. Vpraša-
 nje so dežele juga Evrope.
 Vsako zblíževanje in zbolj-
 ševanje odnosov med sosedi
 doprinaša k zboljšanju at-
 mosfere v Evropi. To je pri-
 spevek Jugoslavije in njenih
 sosedov k politiki evropske
 varnosti in vseevropskega
 sodelovanja.

Odpiranje nasproti sose-
 dom je eden izmed elemen-
 tov jugoslovanske zunanje
 politike, ki je vitalnega po-
 mena za njeno mednarodno
 aktivnost. V zadnjih petin-
 dvajsetih letih je bilo treba
 premagati mnogo težav, da
 bi odstranili nasledstvo pre-
 teklosti, ki je bremenilo
 razvoj odnosov med sosedi
 južnovzhodne Evrope. Sedaj
 se je mogoče prepričati, da
 je politika aktivne koksi-
 stence ozdravila rane, ki so
 nastale kot posledica tujega
 vmešavanja in tujih interes-
 nih sfer v naš, strateško in
 politično tako pomemben
 prostor. Prevladovalo je
 mnenje, da razlike v druž-
 benih sistemih, v zunanjepo-
 litični orientaciji, jeziku in
 kulturi, stopnji gospodarske
 razvítosti in drugem ne sme-
 jo ovirati sosedov, da ne bi
 skupaj gradili osnovnega
 predpogoja za napredek in
 mir, stabilnost na območju,
 na katerem živijo. MG

ŠOLA ZA KMETE TUDI LETOS

V minuli jesensko-zimski
 sezoni so prvič v slovenjebi-
 striški občini organizirali
 šolo za kmete. Šola je orga-
 nizirala Delavska univerza,
 finančno pa so je podprli
 Gozdno gospodarstvo, kmet-
 ijski kombinat in skupščina
 občine.

Lahko rečemo, da so bili
 slušatelji s šolo in njenimi
 programom izredno zado-
 voljni. Šola je bila v Mako-
 lah in v Slov. Bistrici. Na
 zadnjih sestankih krajevnih
 odborov SZDL pa so kmetje
 izrazili željo, da bi bila šola
 tudi v letošnjem letu. Razen
 tega bi naj bila v več kraj-
 jih občine, oziroma ne v istih
 kot v lanskem letu, tako da
 bi jo lahko obiskovali tudi
 kmetje (mladina) iz drugih
 krajev.

Želja slušateljev, ki so
 končali šolo, je, da bi v le-
 tošnjem ali pa v naslednjem
 letu, ko bo že večje število
 tistih, ki bodo končali šolo

za kmete, organizirali tudi
 nadaljnje izobraževanje ozi-
 roma da bi šola še bolj sp-
 cializirali po panogah kmet-
 ijske proizvodnje.

Prebivalstvo pa je izrazilo
 tudi potrebo po šolah za
 starše, kmečka ženska mi-
 dina pa bi si želela tudi ku-
 harske tečaje. Medtem ko
 šola za starše že deluje ob
 roditeljskih sestankih na
 osnovnih šolah, bodo kuhar-
 ski tečaj, če bo seveda do-
 volj prijav, še organizirali.
 Trenutno je v teku šiviljski
 tečaj, ki ga prav tako orga-
 nizira Delavska univerza, v
 naslednjih dneh pa se bo za-
 čel še nadaljevalni.

Razen tega bo Delavska
 univerza začela v naslednjih
 dneh tečaj nemškega jezika.
 V teku je tudi večerna
 osnovna šola. Sedmi razred
 obiskuje 25 slušateljev. Za
 nižje razrede osnovne šole
 pa bodo zaradi premajhnega
 števila prijavljenih organi-
 zirali intenzivne tečaje B. H.

(Konec na 2. strani)

TA TEDEN V REPUBLIŠKI SKUPŠČINI

V tem tednu se sestane pet odborov republiškega, gospodarskega in prosvetno-kulturnega zbora republiške skupščine. Sklicana je tudi seja delovne skupine za preučitev vprašanj s področja zunanje-trgovinskega sistema in deviznega režima. Odbori med drugim razpravljajo o predlogih zakona o varstvu narave in o rudarstvu ter o zakonskih osnutkih o tržni inšpekciji, tehničnih inšpekcijah na področju industrije in gradbeništvu ter o osnutku zveznega zakona o carinski službi.

V odboru za družbeno-ekonomske odnose republiškega zbora je v obravnavi predlog za izdajo zakona o minimalnem osebnem dohodku delavcev Gre namreč za zakonsko normo, ki zagotavlja socialno pravico do minimalnega osebnega dohodka, ki je z zakonom določen za delavce tistih organizacij, ki so postale nerentabilne ali so prišle v začasne težave. Ta minimalni osebni dohodek zagotavlja družba delavcu, kot začasno omejeno socialno

pravico, njegova višina pa naj opozori delavca, da je kot samoupravljalec tudi sam odgovoren za slabo gospodarjenje v svoji delovni organizaciji. Minimalni osebni dohodek delavca naj bi se od dosedanjih 300 dinarjev dvignil na 450 din mesečno za polni delovni čas. Delovnim organizacijam, ki iz svojih sredstev ne morejo izplačati osebnih dohodkov, naj bi sredstva za izplačilo minimalnih osebnih dohodkov pokrili občinski ali republiški skladi skupnih rezerv gospodarskih organizacij. Predlagana pa je tudi varianta, naj bi izplačevanje minimalnih osebnih dohodkov zagotovili z zavarovalno tehniko. Z navadnimi oblikami zavarovanja rizikov naj bi izplačilo minimalnih osebnih dohodkov uspešneje realizirali kot pa s predpisi v breme družbenih sredstev.

Odbor za vzgojo in izobraževanje prosvetno-kulturnega zbora pa razpravlja o ukrepih za razvoj raziskovalnega dela na področju vzgoje in izobraževanja.

O ekonomskih vidikih položaja Slovenije v Jugoslaviji

Nekaj izvlečkov iz referata predsednika CK ZKS Franca Popita na seji CK ZK Slovenije o aktualnih političnih in družbenoekonomskih problemih.

Politična gibanja, ki jih je sprožila cestna kampanija v Sloveniji so dvignila na površje vrsto vprašanj o ekonomskem položaju Slovenije in njenih razvojnih možnostih v Jugoslaviji, o neupravičenih priliziranjih med posameznimi področji znotraj enotnega jugoslovanskega gospodarskega prostora itd.

Postavljene so bile zahteve, da se o teh problemih pripravijo objektivne analize kot podlaga za celovito informiranje slovenske in jugoslovanske javnosti. Večina tourstnih vprašanj in zahtev je bila izražena z iskrenim namenom, da razčistimo različne dvome, enostranosti, razširjene polresnice, politične špekulacije ipd. v skladu z reformskim načelom »tako imenovanih čistih računih«. Odnosi se seveda ne

uresničujejo po željah, pač pa po objektivnih družbenih procesih, ki jih določata stopnja materialnega razvoja in dosežena zavest. Zavedamo se, da obstajajo razlike med načeli, ki smo jih sprejeli in njihovo praktično realizacijo. Problemi niso preprosti in njihovo razreševanje bo terjalo nadaljnje napore. Ko poudarjamo nenehen napredek naših mednarodnih odnosov, ugotavljamo hkrati, da proces še ni končan, da razglasila načela niso statična, da gre za stvari, ki jih moramo razčiščevati strpno in postopno. Subjektivne sile (še posebno Zveza komunistov) imajo pomembno vlogo pri oblikovanju kompleksne in realne ocene doseženih rezultatov v posameznih razvojnih etapah.

Podatki mednarodnih primerjav kažejo, da se Slovenija, pa tudi Jugoslavija kot celota, uvršča med nekoliko evropskih, ki so dosegle v daljšem obdobju po vojni npr. merno hitrejši razvoj kot pred vojno. Čeprav bodo dokončno

oceno o tem povojnem daleč šele kasneje, verjetno ni daleč od resnice, da bo v zgodovini slovenskih narodov to zapisano kot čas izrednega spodbudnega razvoja. Tako rečemo, da je bila jugoslovanska skupina slovenski narod in za jugoslovanske narode neoporišče neodvisnosti in s svetlo imperativno hegemonizma, ampak goj za uspešen gospodarski družbeni razvoj. Proč je tudi res, da so SRS nekatera druga razvijača močja v Jugoslaviji zaradi sorazmerno večje prispevala pomembnosti prispevala pomembnosti k materialnemu in dememu razvoju jugoslovanske skupnosti.

Naša osnovna politična entacija v mednarodnih odnosih je precej jasna in da se proti konkretnim vilnostim borimo s konkretnimi predlogi in argumenti pa s pavšalnim prepričanjem o zastopovanju venije.

Pristojnost federacije v spodarskem področju bo snejše, ko se bodo rešila nekatera stališča, za ki že dosežena načelna in v jugoslovanskem polovodstvu. Ta stališča so na ko naslednja:

1. Republike bodo imale potrebe federacije, ki pokriva proračun, odprtice, potrebe diplomacije, rodno obrambo in odplač nozemnih dolgov.

2. Tako imenovani kapital na vseh ravneh deracije do njegove likve je postavi pod poseben da se preprečijo možnosti njegovo reprodukcijo.

3. Federacija naj za ki so v gradnji po srednjem planu financiranja, fiksne zneske, vse pravo stvo pa grejo v breme teke, v kateri se objekti oziroma delovne organizacije ki bo objekt upravljal.

4. Federacija ne prenošenih investicijskih nosti.

5. Regresi in kompenz se financirajo prek ki morajo biti pod samoupravnih organizacij.

6. Sklad za razvoj nerazvitih območij v Bledoniji, Crni gori in se spremeni v sklad gopstva.

Poleg tega je potrebno traj celotnega ekonomskega stema in ekonomskih pospeševati in spodbujati posredno povezovanje posredskih subjektov, ki najšijo tokove sredstev in vseh smereh, tako da posredno po svoji lastni ki in interesih pospeševajo spodarski razvoj manjših tih območij.

Gospodarski barometer

Poraba v realnih okvirih

Znano je, da so težave v zvezi s plačevanjem nastale zaradi vsestranske ekspanzije vseh oblik porabe: investicijske, proizvodne, osebne in splošne ki ni v skladu z realnimi možnostmi gospodarstva. Dejstvo samo, da gredo želje in potrebe, pred možnostmi, je samo po sebi razumljivo. Toda le s sistematskimi ukrepi gospodarske politike je mogoče korigirati neskladje med željami in možnostmi, da bi obdržali vse oblike porabe v realnih okvirih.

JAMSTVA

Nelikvidnost je dosegla stopnjo, ki ogroža realizacijo temeljnih nalog reforme. Glede na to bodo morali investitorji v bodoče vnesti v svoje investicijske programe tudi načine za zagotavljanje za gradnje potrebnih sredstev in roke, ko bodo objekti začeli obratovati. Potrebno bo zagotoviti tudi sredstva za jamstva in druge prispevke, ki jih morajo plačati investitorji. Ker so dajale banke jamstva investitorjem na precej sproščen način, bodo po novih predpisih morale bolj paziti na to kakšne so možnosti investitorja ter koliko so realni viri sredstev za financiranje investicijskih objektov. Razen tega bo moral izvajalec del tožiti investitorja, če mu ne bo v dogovorjenem roku plačal računov ali če banka oziroma tisti, ki jamči zanj, ne bo položil zadevnih zneskov.

Nepokrite investicije so v

veliki meri vzrok nelikvidnosti. Izvajalci so začeli z deli, niso pa pomislili na to, ali ima investitor zagotovljena zadostna sredstva za plačilo računov. Nekateri so bili celo pripravljene dela kreditirati, čeprav za to niso imeli potrebnih obratnih sredstev. Z novimi ukrepi, ki jih je predložil zvezni skupščini zvezni izvršni svet, naj bi preprečili neodgovoren pričetek gradnje objektov brez zagotovljenih potrebnih sredstev.

UKREPI

Z istimi ukrepi bo zunanjetrgovinskim podjetjem omogočeno, da bi uvažala blago na kredit. Ta podjetja ne bodo mogla uvoziti blaga iz inozemstva, dokler ne bodo poravnala svojih računov pri domačih proizvajalcih. To gre v korist delovnih organizacij, ki izvažajo in so doslej pogosto bile prisiljene v kreditiranje zunanjetrgovinskih podjetij, medtem ko so ta ustvarjala z njihovimi sredstvi visoke zaslužke.

S tem bo zaprt drugi velik izvor nestabilnosti in zboljšal se bo položaj proizvodnih delovnih organizacij glede na zunanjetrgovinska podjetja, ki so doslej upoštevali le lastne koristi, povzročile škodo domačim proizvajalcem in skupnosti kot celoti.

Na področju osebne porabe predlagajo obvezno partici-

pacijo lastnih sredstev proslca ne glede na to, kdo daje kredit. S tem bi v določeni meri uskladili porabo prebivalstva, ki je že šla čez realne možnosti podjetij, ki so prodajala blago na kre-

Odprimo pot turizmu tudi na podeželje

(Nadaljevanje s 1. strani)

Stjepan Čudina, predstavnik rep. sindikata gostinstva in turizma Hrvatske je s podatki prikazal, da je mogoče razvijati turizem tudi na kontinentalnem delu in ne samo ob morju (Svica, Avstrija). Prek turizma najdejo pot v izvoz kmetijski pridelki, bencin... Turistični promet je treba povečati tudi izven sezone s seminarji, kongresi in drugimi mednarodnimi prireditvami.

Josp Martinec iz Varaždina je predlagal, da bi skupaj poskrbeli za odmor delavcev sodelujočih občin. Nasprotno je anomalijam na tržišču (podražitev mesa), ki so udarec za gostince.

Ježe Vidic, iz republiškega odbora sindikata turizma in gostinstva iz Ljubljane: Gostinstvo je prvi posredovalec med turistom in našimi ljudmi in kraji, zato zahteva več pozornosti. Naše odprte meje nas sllijo, da moramo narediti več za razvoj turizma in gostinstva. Zasebnemu sektorju je treba omogočiti razvoj po programu. Ne smemo mu dati etikete izkoriščevalca, in tistega, ki bogati. Treba je urediti davčno politiko in službo, ki je v družbenih

rokah, ne pa v zasebnih. Herman Weiss iz turistične zveze Slovenije: Zbor je pomemben tudi zato, ker briše občinske in republiške meje, in ker obravnava kontinentalni turizem.

Po razpravi, v katero so poslegli predstavniki bratskih občin in drugi, so sprejeli več sklepov po katerih naj občinske skupščine izdelajo programe za razvoj gostinstva in turizma in jih vskladijo. Zahtevali so dolgoročni program razvoja cest, ustrezno kreditno politiko, turizmu in gostinstvu je treba priznati status izvozne panoge, več pozornosti je treba posvetiti vzgoji kadrov, treba je misliti na integracijo, formirati sklad za razvoj turizma in gostinstva. Sodelujoče občine se naj dogovorijo za enotno propagandno službo. Posvetovanja sodelujočih občin naj postanejo stalna praksa.

Po posvetovanju je bil ogled razstave vin, žganij in brezalkoholnih pijač in pokušnja. V grajski restavraciji so bili gostje na kulturni razstavi, v kletih »Slovenskih goric« pa na ogledu in pokušnji vin.

ZR

Šje cene sladkorja, mesa kruha

višanju cen sladkorja, mesa smo se pogovorili s Franjom Donajem, ki zaradi regresiranja pri oddelku za finance SO Ptuj. Kakaj višja cena slad-

korju, za nekatere vrste kruha: za beli kruh, ki stane 2,05 din, za polbeli kruh, ki stane 1,70 din, za mešani kruh, ki stane 1,60 din, in za enotni kruh, ki stane 1,40 din za kg. Cene omenjenega kruha so ostale nespremenjene. Spremenili so cene žemljam, pecivu in nekaterim drugim vrstam kruha, katerih cene se v prodaji na drobno prosto oblikujejo.

— Pred kratkim smo bili priče že tretjemu zvišanju cene mesa v prodaji na drobno? Upravni organ, ki je pristojen za dajanje soglasij k spremembam cen svežemu mesu, mora upoštevati nivo odkupnih cen živine. Zaradi ponovnega porasta odkupnih cen je prišlo do zvišanja cen svežemu mesu. Od 14. oktobra letos znašajo poprečne cene za sveže goveje meso 12,90 din, za telečje 15,20 din in za svinjsko meso brez slanine 14,60 din po kg. Seveda so cene po posameznih vrstah in kategorijah svežega mesa brez kosti in s kostmi zelo različne glede na kvaliteto mesa. V oktobru se je podražilo goveje meso za 7,5 odst., telečje meso za 8,5 odst., svinjsko meso brez slanine pa za 3,6 odst. To je bila že tretja podražitev mesa letos.

Ce primerjamo odkupno ceno živine in cene svežemu mesu v prodaji na drobno v oktobru lani in letos, ugotovimo, da se je odkupna cena goveje živine dvignila za 27 odst., svežemu govejemu mesu v prodaji na drobno pa za 26 odst., pri klavnih teletih se je odkupna cena dvignila za 31 odst., medtem ko se je cena telečjega mesa v prodaji na drobno povečala za 18 odst. Pri mesnatih prašičih je porasla odkupna cena za 25 odst. medtem ko je povišana cena mesa v prodaji na drobno v omenjenem primerjalnem obdobju (leto dni) večja za 22 odst.

Vzrok porasta odkupnih cen živine in cen svežemu mesu je v znižanju stalaža živine in velikem povpraševanju po živini. K zmanjšaniemu stalažu živine je pripomogla izredno nizka odkupna cena v prvem polletju lani. Takrat so zaman ugovarjali in opozarjali, da odkupna cena zdaleč ne pokriva proizvodnih stroškov. Živinorejci so opuščali pitanje živine. Na problem, ki smo ga prikazali pravočasno, smo zaman opozarjali. Prepričani smo, da bo ta problem v bodoče zadovoljivo rešen, da ne bo več takih nihanj v odkupnih cenah in v proizvodnji. Čas je že, da se tudi v tej panogi razmere uredijo. ZR

TEMELJI ZA AVTOSALON TP MERKUR

V globoki in široki jami nasproti poslopja ptujske kreditne banke že rastejo betonski temelji novega avtosalona, ki ga gradi TP

močju. Na drugi strani že končujejo podaljšek poslovno stanovanjskega poslopja kreditne banke. Obdali so ga z opaži za ureditev fasade.

Kari Vobner, direktor TP Merkur, in Mirko Korošec, KB Ptuj, med ogledom gradnje avtosalona in nove poslovno stanovanjske stavbe.

»Merkur«. Zaradi večjih kletnih skladišnih prostorov je bil potreben večji izkop zemlje. V avtosalonu, ki bo zgrajen v prihodnjem letu, bodo prodajali avtomobile z rezervnimi deli. V jami rastejo temelji tudi novemu delu mesta, ki bo v prihodnjih letih razslo na tem ob-

Postopje je že zastekleno. Potrebno ga je urediti še od znotraj. Preostajajo še razna obrtna dela. V kratkem bodo začeli graditi v ozadju še trgovsko hišo, ki jo bo financiralo TP Panonija. S poslopljem SDK bo tam več novih stavb, ki bodo s primerno urejeno okolico tvorila lep novi del Ptuja.

Iz slovenjebistriške občine:

Ponovna debata o kulturni dejavnosti

V minulem obdobju je bilo precej govora o dejavnosti kulturno prosvetnih društev v slovenjebistriški občini. Skoraj po vseh KUD so bili občini zbori. Do občnega zboru na občinski ravni pa kljub temu ni prišlo. Ker tako v občini ni prišlo do tešitve, je za danes sklical sestanek predsednik republiške zveze kulturno prosvetnih organizacij Slovenije Ivan Tavčar z vodilnimi predstavniki družbenopolitičnih organizacij, skupščine občine, Delavske univerze, matične knjižnice in temeljne izobraževalne skupnosti Slov. Bistrica.

Ob tem so poslali z republiške zveze tudi vprašalnik, ki zajema vprašanja o kulturni dejavnosti v občini.

Eno prvih je, ali ima Zveza kulturno prosvetnih organizacij v občini kontrolo oziroma pregled nad stanjem v občini. Nato se zanima za dejavnost mladine. Dve izmed bistvenih vprašanj sta: — Kakšne akcije predvidevate skupaj z varstvenimi, osnovno-šolskimi in srednje-šolskimi ustanovami za vzgojo mladine? — Kako je organizirano kulturno življenje delavske, dijaške in študentske mladine?

Delovne organizacije in kultura, krajevne skupnosti in kultura, sodelovanje s sorodnimi organizacijami, sodelovanje z ZKPO Slovenije in njenimi strokovnimi odbori itd. so vprašanja, na katera bi radi dobili republiški predstavniki odgovore.

Ob tem pa bi bilo dobro vedeti, kaj se je do sedaj v slovenjebistriški občini naredilo, ko so odgovorni spoznali, da družbeni center ni odigral tiste vloge v razvoju kulturne dejavnosti, kot so od njega pričakovali.

Za izvršitev občnih zborov KUD je bila izvoljena posebna komisija, katere naloga je bila, da pri izvedbi pomaga. Ob tem pa je dala komisija predlog, da je za začetek vse dejavnosti na področju kulturnega razvoja in pospešene dejavnosti v kulturi potrebno ustanoviti in izvoliti samoupravne organe, ki bi sestavljali po odgovornosti nalog organizacijsko shemo vseh kulturnih dejavnikov v občini in tistih, ki bi realizirali zaključke, ki jih bo konferenca nakazala za načelne.

Že prej pa so na občinski konferenci o problematiki kulturne dejavnosti v občini, ki jo je organizirala Sociali-

stična zveza, poudarili, da mora v občini delovati enotna organizacija, ki bo povezovala vse amaterske organizacije na podeželju, in to v organizacijskem, materialnem, vsebinskem in idejnem pogledu. Ena glavnih nalog naj bo priprava takšnih kadrov, ki bodo zainteresirani za stalno delo ter za rasti kvalitete amaterske dejavnosti.

Skupščina občine pa bi morala skrbeti, da bi se vsklajevalo delo posameznih organov. Tu naj bi bili zbrani tudi podatki iz vseh dejavnosti s kulturnega področja. O kulturi bi naj razpravljale tudi krajevne skupnosti in pomagale KUD.

Vsi, ki se žrtvujejo na področju amaterskega delovanja in pri tem dosegajo uspehe, bi morali dobiti družbeno priznanja.

Mnogo je bilo govorjenega o kulturni dejavnosti v slovenjebistriški občini, precej manj storjenega. Pri tem lahko poudarimo, da so le posamezna društva tu in tam organizirala kakšne kulturne prireditve in da je zaživele KUD Svoboda v Slovenski Bistrici. To je premalo od zamišljenega in od potrebe.

Bo današnji sestanek začetek živahniješe kulturnega življenja v slovenjebistriški občini...?

B. H.

SDOMLADI ASFALTNJA CESTA V ČREŠNJEVCU

V prihodnji pomladi se bodo začela zemeljska dela za pripravo asfaltiranja ceste od odcepa ceste Slov. Bistrica-železniška postaja do vasi Črešnjevca v dolžini 2000 metrov.

Sredstva za asfaltiranje te ceste so v višini enajst starih milijonov zbrali vaščani sami v obliki prostovoljnega prispevka. Trideset milijonov je prispeval republiški cestni sklad. Nekaj sredstev pa bo prispevala tudi JLA z deli na cesti.

Tako lahko pričakujemo, da se bo naslednjo pomlad izpolnila želja Črešnjevčanov po asfaltiranju ceste do njihove vasi.

Odkup čebule, sadja krompirja kostanja živine...

V času jesenskega odkupa kmetijskih pridelkov smo se pogovarjali s Francem Prologom, šefom komercijalne oddelke za kooperacijo »Jože Lacko«.

Kako je s čebulo, z nekoč glavnim izvoznim pridelkom iz našega območja?

Proizvodnja čebule na našem območju se je zmanjšala za 70 % v primerjavi s prejšnjimi leti. Še 1962/63 leta smo samo v Gorišnici odkupili 63 vagonov čebule. Letošnji pridelek čebule cenijo na 20 vagonov. Vzrok manjši proizvodnji čebule je v padcu cen v zadnjih letih. Zaradi drage delovne sile, ki primanj-

zaradi suše. Prodaja je zagotovljena.

Tudi letos smo odkupili vso čebulo. Dotok pa je bil tako majhen, da smo morali kupiti čebulo drugje.

— Kako je z odkupom krompirja letos?

Za vse količine krompirja, sort Igor, tolminec, saksija in dezire je odkup zagotovljen. Kmetovalci naj krompir čimprej oddajo na odkupnih mestih. Pri prevzemu imamo težave, ker kmetovalci pridelajo tudi nesolidno blago; krompir je nagrižen, lažji od 7,5 dkg. Mnogim kmetovalcem bomo razdelili vreče, v katere bodo spravili krompir. Pri tem morajo še posebej

Po nekaj letih je zopet obrodilo sadno drevje v Haložah. Doslej smo odkupili le 2 vagona industrijskih jabolok. Sklenili smo pogodbo s predelovalci industrijskega sadja za večje količine. Žal je tovarna »Stubičanka« v času največjega odkupa sporočila, da sadja ne more sprejeti zaradi okvar nekaterih naprav. Omenjena tovarna pride na dan z istim izgovorom vsako jesen ob odkupu sadja. Tako ravnanje zahteva odgovor, zakaj tovarna sklene pogodbo, ki se je ne drži. Zaradi nesolidnih partnerjev pridemo v slabo luč pri kmetovalcih, ki jim glede na predhodno sklenjene pogodbe obljubimo odkup sadja.

— Kakšen je zaslužek s kostanji?

Po nekaj letih gre kostanj dobro v prodajo. Odkup in zaslužek sta zagotovljena. Posamezne družine s skrbnim nabiranjem zaslužijo nad 400.000 starih dinarjev. Kostanje odkupujejo poslovalnice obrata.

— Je odkup zelja letos boljši?

Zelja, ki že več let ni našlo rednega kupca, smo letos z lahkoto prodali in to vse količine. Kmetovalci ga naj oddajo takoj, sicer ga bodo naši odjemalci kupili na Hrvaškem.

— Pri prodaji živine verjetno ne bo težav?

Iščemo in odkupimo vsak rep goveje živine in svinj. Zaradi velikega povpraševanja smo izdali nov cenik, po katerem smo odkupne cene znatno popravili: teleta (biki simentalci) od 90 do 110 kg so po 950 starih dinarjev za kg, drugi telički po 900 starih dinarjev za kg, teleta za klanje pa po 820 starih dinarjev za kg. Prašiči od 90 do 130 kg so po 650 starih dinarjev za kg. Dobro pitano govedo ima 715 starih dinarjev odkupne cene za kg. Cena krav za predelavo je nad 400 starih dinarjev za kg.

— Bilo je negotovanje zaradi pomanjkanja semenske pšenice.

Temu so krivi kmetovalci sami, ker niso pravočasno naročili potrebnih količin v poslovalnicah obrata za kooperacijo. Do 15. septembra letos so znašala naročila 30 ton, do danes pa smo prodali že 120 ton semenske pšenice. Po nepotrebnem jo iščemo v drugih republikah in jo dražje plačujemo. Po zmerjeni ceni bi jo lahko dobili v lastnem kombinatu, ki je kvalitetno semeno prodal drugam, ker mi nismo imeli več naročil. Zadnji čas je, da kmetovalci pravočasno naročijo (vsaj 15 dni pred setvijo) potrebne količine semenske pšenice. Obrat za kooperacijo ne more priskrbeti

Na kmetijski razstavi

Raketa proti toči tudi v ptujsko nebo

Med najhujšimi sovražniki sadjarjev, vinogradnikov in poljedelcev je toča. Če na primer v sadovnjaku ali gorici še tako lepo kaže, na vprašanje, kakšna bo letina, vinogradnik vedno odgovori, da bomo videli, ko bo vino v kleti, sadje pod streho... Toča ne uniči samo pridelka in s tem enoletnega truda. Posledice toče je videti in čutiti še nekaj let po katastrofi, posebno v sadovnjakih in vinogradih. Toča je navadno ob večjem neurju, ki z močnim vetrom lomi drevje. Zgodilo se je že, da je nasulo toče kot orehov. Pobelila je travnike, v jarkih pa je bilo nekaj centimetrov na debelo. Posledice so bile opustošene njive in uničen pridelek.

Kako preprečiti katastrofo je že staro vprašanje kmetovalcev. Z razvojem znanosti je bilo vedno več upanja odkriti sredstvo in način proti toči. Zadnje čase vse pogosteje slišimo o streljanju proti toči. V oblake izstrelijo raketo, ki na večji višini eksplodira, s plini in drugimi sredstvi, ki se ob eksploziji razvijajo, pa preprečujejo točo.

V sosednjih občinah, predvsem na Hrvaškem in v ormoški, je obramba proti toči že razvita. V ormoškem območju imajo okoli 25 strelišč. Ob neurju, ko je pričakovati točo, streljajo v ledeno oblake.

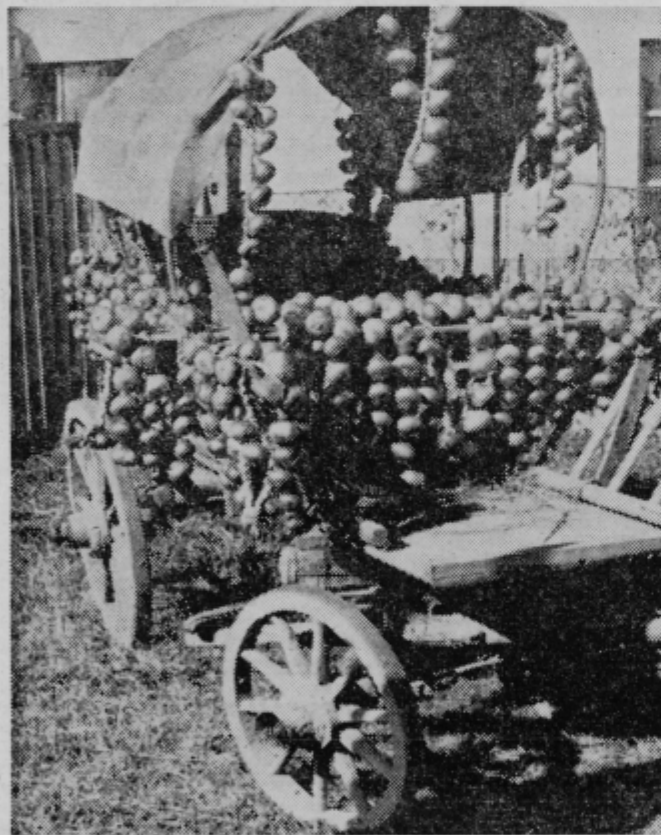
Med kmetijsko razstavo je prva raketa proti toči poletela tudi v ptujsko ozračje. V okviru sadjarske razstave so jo izstrelili na stadionu pred prekrasnim in lepo razstavljenim sadjem. Kot je bilo videti, je streljanje z raketami dokaj enostavno. Kake tri metre visoke »rampe« so bile hitro nared. Vanje so vložili raketo, ki je okoli pol metra dolga. Vse to je opravil hitro in brez večjih težav en delavec. Zatem, ko je raketo »prižgal«, se je umaknil. Po krajšem času se je skadilo in raketa je zasikala v ozračje, tokrat v jasno sončno nebo. Na večji višini je eksplodirala. Po močnem puku se je pokazal bel oblak, ki se je polagoma večal. Ena raketa proti toči stane 18.000 starih

dinarjev. O uspehih, ki dosežejo s streljanjem proti toči, so mnenja različna, kateri trdijo, da je uspeh drugi, da uspeh ni popoln. Kljub temu je o uporabi točket vedno več govora.

Skadilo se je in raketa proti toči je siknila v jasno ptujsko nebo. To je bila le demonstracija. Za morebitne potrebe jih v Ptujju še nimajo.

enem izmed načrtov naj imela mariborska regija enak ten sistem obrambe proti toči. Vsaka stvar se konča pri denarju, zato verjetno večjega napredka pri razvoju obrambe proti toči. Verjetno bomo začeli razmišljati na obrambo proti toči za tem, ko nam bo izšla dobro letina in povzročila veliko škodo. Verjetno bomo šele takrat začeli razmišljati, če ne jemati zadevo in razmišljati ali se obramba proti toči splača ali ne. Če kaže, je Ormožane, ki imajo 25 strelnih mest, izkušnja katastrofalna toča, ki je preletela uničila pridelek in močno poškodovala vinograde in sadovnjake in drugo.

V spomin na čase, ko smo del ptujskega polja še upravičeno imenovali Lukarija. S tako karji vozili luk v oddaljena mesta. Proizvodnja čebule je padla za 70 %.

kuje, pridelovanje čebule ni bilo rentabilno. Glede na to je nujno opustiti klasičen način in preiti na industrijski način pridelovanja čebule, to je na redi, ki zahteva agrotehnične ukrepe: škropljenje in podobno. Strokovne nasvete lahko dobijo kmetovalci pri strokovnjakih obrata na terenu. Pri odkupni ceni 1,50 dinarja za kg je kultura zelo rentabilna. Proizvajalci čebule si naj preiskrbijo čebulček od domačinov, na območju lukarije. Čebulčka naj ne pričakujejo od drugod, ker je proizvodnja v semenarni zelo slaba

pažiti na kvaliteto. Za stroške pri embalaranju bomo plačali 2 stara dinarja več za kg.

— Bo z odkupom sadja v letošnji bogati sadni letini boljše?

Glede na bogato sadno letino z odkupom kvalitetnega sadja nismo zadovoljni. Povedati moram, da slabega sadja niti za polovično ceno ne moremo prodati. Dotok kvalitetnih jabolok na odkupna mesta je skromen. Trenutno imamo na zalogi ca. 2 vagona trganih jabolok, čeprav imamo prodajno pogodbo za večjo količino.

-Tednik vaš list

Literarni večer književnikov

nekdanjih profesorjev in dijakov ptujske gimnazije 24. okt. 1969

Jutrišnjim literarnim večerom nekdanjih profesorjev dijakov ptujske gimnazije dramsko uprizoritvijo »Doznanje« Zmaga Svajgerja v naslednjem mesecu bomo zaigrali prireditve, posvečene učiteljski gimnaziji v zgodovinskem mestu ob Dravi, ki praznuje letos 1900-letnico svojega obstoja.

Literarni delež teh, ki so na gimnaziji poučevali, in tudi jim je bila to prva služba postaja na življenjski poti, kakor je za sebe v zreli starosti zapisal eden od prvih dijakov — Ksaver Meško, je tako obsežen in bogat, da je tak spominski literarni večer sam po sebi umejen in nujen. Ta obsežnost in bogastvo pa sta bila hkrati tudi pretek nemajhni zadregi, kar v literarnem večeru primerno časovni razpon zajeti v popolnejšo podobo vse te stvarnosti. Pozoren poslušalec dober poznavalec bo gotovo pogrešil to ali ono znano ime, zlasti na primer mojih strahov prevajalca iz klasične grške, dr. Antona Sovreta, ki se ga bo v mesecu novembru spomnilo s posebnim večerom ptujsko zgodovinsko društvo z izborom njegovih zgodovinskih lirike, ali dr. Jožeta Potrča, ki je zlasti svoja razmišljanja o socialni etiki in morali napisal v našem jeziku in slogu pa literarno zgodovinarstvo, dr. Marjan Boršnikovo, nekdanjo profesorico slovenščine na ptujski gimnaziji in še koga. Začel bi tudi ta ali oni avtor doma njegov prispevek iz dvojnega dijaškega literarnega zbornika »Mlada setev« iz povojnih, žal bolj redkih, posamičnih števil dijaških literarnih glasil. Pa tudi sodebiti sami ne bodo predstavili v celoti po vrednosti, zaživnosti in pestrosti svojega dela; tako na primer ni bilo mogoče vključiti vsaj bežno nekaj obsežnih leposlovnih priručanj o ptujski gimnaziji — »Kavčarjeve Noctove barke« in »Vošnjakove Naše velike ure«. K sreči je nekaj brezneznane gradiva objavljeno že v letošnjem jubilejnem letniku.

Najstarejša generacija bo predstavljena na literarnem večeru s pisateljem Ksaverjem Meškom in z znanstvenikom Matijo Murkom. Takoj po prvem svetovni vojni je nekaj let obiskoval ptujsko gimnazijo in izdal tudi dijaški literarni list Edvard Kocbek, čigar izredno pesniško delo nam je ponazorila pesem »Pritrkavanje«. Stanko Cajnkar, avtor »Noctove barke«, bo z odlomkom iz zgodovinske povesti »Vojna iz Petovlje« posegel v preteklost našega meščanskega pesnika France Onič je že z obema pesmima, ki sta na našem jeziku izraziti svoje razpoloženje sredi malomeščanskega boja in vzdušja, kakršno je bilo v Ptujju v začetku 30 let prejšnjega stoletja, ko je služboval na ptujski gimnaziji. V tem desetletju pa je dala ptujska gimnazija slovenskemu literarnemu prostoru svojo najpomembnejšo generacijo, katere dejavnost je najbolj opazno prikazana v jubilejnem dijaškem letniku »Izvestju«. Če bi jo hoteli primerno predstaviti, bi ji morali posvetiti poseben literarni večer. Na podoben način pisatelj Ivana Potrča in njegov glasjasu s pisateljem Anton Ingoličem (prvi je bil v

tistih letih dijak, drugi pa profesor na ptujski gimnaziji), oba sta nam kot mojstrska prikazovalca naših krajev in ljudi že prav dobro znana, smo se odločili, da pritegnemo v naš izbor, v večji meri iz istega časa in v pieteten spomin profesorja dr. Franja Zgeča kot prodornega in naprednega sociološkega analitika Haloza, Toneta Znidariča, revolucionarnega dijak, poznejšega španskega borca in partizanskega komandirja, tragično preminulega konca leta 1944, ki pa je bil v svojih dijaških letih tudi oblikovalec lepe in napredne slovenske besede, ter mladega profesorja — suplenta na ptujski gimnaziji in malo pred drugo svetovno vojno, Toneta Šifrerja, doma z Gorenjskega, z Jenkovega Sorškega polja, čigar življenjsko pot je v taborišču Mauthausen mnogo prezgodaj zaključilo surovo hitlerjansko nasilje — na literarnem večeru ga boste spoznali kot tenkočutnega in globoko filozofskega opisovalca kmeta in zemlje njegove rodne pokrajine in kot pesnika. Krut in hkrati veličasten čas narodnoosvobodilnega boja, ki ga je ob enem z drugimi pripravljala vsa ta generacija dijakov in profesorjev ptujske

gimnazije, pa bo prikazal odlomek iz črtice Mitje Vošnjaka, ki mu ni več uspelo opraviti redne mature na ptujski gimnaziji, zato pa je opravil izpit za življenje, resnično veliko maturo hkrati z mnogimi drugimi dijakmi ptujske gimnazije — v boju za nacionalno in socialno svobodo slovenskega naroda.

Na koncu literarnega večera bodo brali iz svoje proze in poezije še trije predstavniki mlade, povojne generacije dijakov ptujske gimnazije — Jakob Emeršič, Boštjan Pirc in Ivan Cimerman. Literarni večer pa bo zaključila »Zdravica haloški kapljici«, starega — čeprav ne po rodu — Alojzija Remca.

Literarni večer bo zaključen, besede ustvarjalcev — nekdanjih profesorjev in dijakov ptujske gimnazije bodo izzvenele, jubilejno leto ptujskega mesta in njegove gimnazije se bo počasi izteklo, slavnosti bodo minile, nam pa se bo nadaljeval vsakdanji delavnik in v njem ostajal med drugimi dolgovi tudi ta, da v podrobnostih in kot celoto prikažemo vso pisano in bogato dejavnost, katere izbrane drobce bomo poslušali na jutrišnjem literarnem večeru. A. Arhai

Spored literarnega večera

Uvodna beseda ravnatelja Rudolfa Čeha

1. Ksaver Meško: Slovenske gorice (odlomek)
2. Matija Murko: Moji spomini in želje
3. Edvard Kocbek: Pritrkavanje
4. Stanko Cajnkar: Sloven iz Petovlje (odlomek)
5. France Onič: Balada o starem gospodu v malomestni kavarni
6. Franjo Zgeč: Haloze (uvod in zaključek iz I. dela sociološke študije; avtorja bo predstavil Ivan Bratko)
7. Tone Znidarič: V mraku (avtorja bo predstavil pisatelj Ivan Potrč)
8. Tone Šifrer: Simfonija, Poslednje oranje (iz cikla Kmet in stvar) Po Martinovem Orači (avtorja bo predstavil pisatelj Anton Ingolič)
9. Mitja Vošnjak: Vrbnjakovih štirih mlada leta (odlomek)
10. Jakob Emeršič: Pozabljena kosa
11. Boštjan Pirc: Lepljenka o Dravi
12. Ivan Cimerman: Iz še neobjavljene pesniške zbirke
13. Alojzije Remec: Zdravica haloški kapljici

Literarni večer bo v petek, 24. oktobra 1969, ob 19.30 v ptujskem gledališču.

VSO POZORNOST TEZAM SZDL

V slovenjebistriški občini Pragerskem, Keblju, Zg. Bistrici, Črešnjevcu in Leskovcu. Ob proučevanju tez so skoraj povsod mnenja, da teze prinašajo svežo kri v organizacijo Socialistične zveze. Ob enem pa poudarjajo, da jim šele sedaj postaja bolj jasna naloga, predvsem pa obseg dela SZDL. Zato pravijo, da naj bodo teze izhodišče vsega nadaljnega dela kot pri pripravi programov in drugega. Teze bodo morale biti prisotne pri vsem našem delu, so poudarili člani krajevnih odborov.

Ob enem so poudarili, da so teze SZDL DANES tako ob-

S skupščine občinske zveze ZROP V Ormožu

Heroji NOV naj bodo naši vzorniki

Na letni skupščini občinske zveze ZROP Ormož, ki je bila v nedeljo v dvorani delavske univerze v Ormožu, je bilo od 58 izvoljenih delegatov kar 54 navzočih rezervnih oficirjev in podoficirjev, med gosti pa so bili tudi podpolkovnik Ivan GRADIŠEK, član instruktorske skupine pri republiškem odboru ZROP; Franc NOVAK, predsednik SO Ormož; Kruno NOVAK, sekretar občinskega komiteja ZKS Ormož; Vlado OZBOLT, predsednik občinske konference SZDL Ormož, predstavnik ZROP iz sosednje Hrvaške in drugi gostje. Takoj v začetku dela skupščine so delegati z enominutnim molkom počastili žrtve prometne nesreče pri Dornavi. Edvard PAJEK, predsednik

v svojem poročilu prikazal aktivnost organizacije, dosežene uspehe pa tudi težave, s katerimi so se srečevali pri delu. Omenil je izredno tesno sodelovanje z odsekom za narodno obrambo pri skupščini občine Ormož in z drugimi organizacijami, v katerih delujejo njihovi člani, katerih skupno število je v tem letu naraslo že na 290.

Vlado OZBOLT: »S koncepcijami naše vseljidske narodne obrambe bomo morali pričeti seznanjati že osnovnošolske otroke. Na tem področju smo do sedaj premalo storili in nas še čakajo obsežne naloge. Patriotska čustva je treba zbuhati že pri otrocih, ki morajo prav tako vedeti, kako in zakaj bomo, če bo to potreb-

Udeleženci skupščine s svojimi gosti v ormoškem parku

občinske organizacije ZROP je v svojem referatu uvodoma podkrepil misel, da odcepitev organizacije ZROP od ZVB NOV v samostojno organizacijo nalaga rezervnemu starejšinskemu kadru nove naloge, ki izhajajo iz političnih dogodkov v Evropi in iz trenutnih potreb, ki lahko danes ali jutri nastanejo. Dejal je: »Naše ljudstvo mora biti psihološko, politično in materialno pripravljeno na odpor in ob morebitnem napadu se bodo vse naše sile zile in povezale v celoto vseh elementov, ki so bistveno obeležje vseljidskega odpora... Heroji naše NOV naj bodo naši vzorniki, skrb za bodočnost domovine in našega naroda pa naša naloga in cilj našega dela...«

Tajnik občinske organizacije ZROP Franjo LORENCIČ je

no, branili naše meje in našo zemljo.«

Silvo BEDRAC: »V naših organizacijah smo se vse preveč navadili na teoretično delo in pozabljamo na prakso, ki je pri vzgoji rezervnega starejšinskega kadra odločilnega pomena.«

Podpolkovnik Ivan GRADIŠEK: »Vašo občinsko organizacijo ZROP uvrščamo med najboljše organizacije na Stajerskem, čestitam k vašim uspehom. Koncepcija vseljidske narodne obrambe mora preiti na sleherno področje našega udejstvovanja. Z njo moramo biti seznanjeni vsi od osnovnošolskega otroka pa do starčka.«

Predstavnik organizacije ZROP Hrvaške: »Vidim, da ste pri delu, daleč pred nami. Želimo se z vami tesneje povezati in tudi na tem področju navezati z vami bratske stike.«

Za plodnimi diskusijami, v katerih so člani ZROP pokazali vso zavzetost za realizacijo postavljenih nalog, so bile volitve upravnega odbora in drugih organov organizacije.

Pozno popoldne so se delegati razšli po partizanskem kosilu, na katerem so, predvsem starejši, obujali spomine na dneve, ko tudi po nekaj dni niso imeli kosila.

J. S.

Letovišče grad Statenberg:

Po nekaj letih aktivni

Zadnja leta letovišču grad Statenberg niso bila naklonjena. Iz leta v leto se je večala izguba, ki je v lanskem letu dosegla skoraj deset starih milijonov. Občina pa ni imela več sredstev, da bi izgubo letovišča sanirala. Z letošnjim letom pa je slednja tudi ukinita vso finančno pomoč. Tako je bila uprava gradu na razpotju, kaj sedaj?

Situacijo pa smo rešili tako, da smo letos po nekaj letih ponovno aktivni, je dejal direktor tovariš JERMAN.

Letojsna sezona na gradu Statenberg se je začela šele s prvim majem, zaradi slabega vremena. Toda že poslovanje po prvih dveh mesecih je pokazalo, da bomo, če bomo napredovali, splavali. Moram pa omeniti, da smo zmanjšali število zaposlenih. Stalno zaposlene smo zamenjali z začasnimi zaposlenimi oziroma s sezonsko delovno silo. Boljše pa smo ob tem organizirali na naš grad izlete raznih skupin. Vse to nam daje rezultat ugodnejšega poslovanja. Res je, da je promet nekoliko manjši od tistega v lanskem letu, za kar je glavni vzrok krajša sezona in pa vreme, ki nam letos ni bilo najbolje na-

klonjeno. Zmanjšani osebni dohodki in število zaposlenih pa nas je rešilo poraznih rezultatov iz prejšnjih let.

Da bi se ob takih rezultatih ognili ponovnim izgubam, bomo končali letošnjo sezono koncem oktobra, grad pa bomo v letošnjem letu odprli še le ob silvestrovanju.

Tako predstavniki skupščine občine Slovenska Bistrica kot kolektiv letovišča grad Statenberg si že nekaj časa prizadevajo, da bi se to letovišče integriralo s kakšno večjo turistično ali podobno organizacijo. To jim do sedaj ni uspelo. Trenutno pa so razgovori s trgovskim podjetjem Koloniale iz Maribora. Zakaj se želi vaš kolektiv integrirati, smo povprašali direktorja tov. Jermana.

Združenje s kakšno večjo turistično ali podobno organizacijo bi nam prineslo nove možnosti za naš razvoj in boljše poslovne rezultate. Najpomembnejši vir dohodka za nas so izleti organiziranih večjih skupin. Do teh pa bi združeni lahko prej prišli kot pa v razmerah, ki so danes. S poslovanjem v letošnjem letu smo dokazali, da lahko sicer tudi sami dosežemo še kar zadovoljive re-

zultate. Nedvomno bi bili ti rezultati, če bi bili združeni z nekim večjim podjetjem, mnogo boljši kot v letošnjem

letu.

Zaenkrat so se naši razgovori s Kolonialami dobro končali. Kolektiv tega trgovskega podjetja se bo na referendumu v novembru odločil, ali se bo integriral z nami. Integrirani bi imeli še več drugih prednosti, razmestitev zaposlenih v zimskih mesecih, reklama, in še

kaj drugega, so nam našli vzroki, ki nas silijo v ta integracijo.

Statenbergu se tako tajo boljši časi. Seveda bo potrebno izvesti del kot asfaltiranje šest kilometrov cest na gradu, da bo obisk gostov sezoni in po njej večji je bil do sedaj.

Za Jožeka smo zbrali že 1 milijon 612.000 S din

Današnje poročilo pišem s posebnim veseljem in zadovoljstvom, saj je naša akcija, kot tudi akcija, ki jo je za nami začel TT v presenetljivem vzponu. V ponedeljek dopoldne je znašala skupna vsota prispevkov za Jožeka že 1 milijon 612.000 S din.

Izmed darovalcev, ki izhajajo iz območja ptujske in ormoške občine, smo v seznam pripisali naslednja imena in zneske:

Učenci in učiteljski kolektiv osnovne šole Franc Osojnik v Ptujju so poleg tega, da so obiskali Jožeka na njegovem domu zbrali tudi 113.110 S din.

Presenetljiv odziv na akcijo zbiranja pomoči za Jožeka smo zabeležili tudi v tovarni »Jože Kerenčič« v Ormožu, kjer je ta delovni kolektiv zbral za Jožeka 94.500 S din.

Nadalje so poslali prispevke tudi: Oddelek za skupne službe pri skupščini občine Ptuj — 27.300 S din, godzni obrat Ptuj — 20.000 S din, trgovsko podjetje »Panonija« obrat »Zarja« iz Majšperka — 37.300 S din, klavnica Ormož — 6350 S din in Franja MRGOLE iz Ptujja — 5000 S din.

Zastopnica občinskega odbora RK iz Doljega Logatca — Marija JERINA sporoča, da je zbrala za Jožeka že 222.000 S din. Več prispevkov pa so poslali tudi drugi darovalci iz vse Slovenije. Jožek je pred nedavnim prejel tudi pismo iz Londona. Darovalec Grubišič mu je poleg tolažilnih besed priložil tudi angleški funtsterling.

Torej solidarna pomoč prihaja iz vse Slovenije in celo iz tujine. Do sedaj so se v akciji najbolj izkazali občani in delovni kolektivi iz ptujske občine. V občini Ormož, razen redkih izjem akcija ni bila tako uspešna, kot smo pričakovali.

V Jožekovem imenu vsem darovalcem prav lepa in iskrena hvala.

P. S.: Nekoliko me moti »spoteza« uredništva Tedenske Tribune, ki ne vem iz kakšnega razloga tako skrbno in strogo loči akcijo zbiranja pomoči za invalida Jožeka — od akcije v našem listu. V času, ko je o Jožekovi usodi v TT pisal novinar E. Jurič je bila akcija zbiranja pomoči za Jožeka že v polnem zamahu, saj smo od njegovega poročanja v TT zbrali pri našem listu že nad milijon S din. O tem je bil avtor sestavka seznanjen, vendar je to, iz ne vem kakšnega razloga zamočal.

Navsezadnje to ni bistvenega pomena, važno je to, da je naša akcija, kot tudi akcija pri listu TT potrkala na srca do-

brih ljudi, ki so s svojimi prispevki tako solidarno pomagali, da bomo lahko Jožeku omogočili operacijo in človeka dostojno življenje.

V tem primeru ne gre za prestiž, kateri list ima pri akciji več zasluga, gre le za objektivno poročanje in s tem seznanjanje bralcev o poteku akcije. Pri našem listu smo vsak teden sproti poročali o deležu lista TT, ki ga ima pri tej akciji, tudi takrat, ko je novinar E. Jurič prinesel Jožeku nov radio. Torej bi morda kazalo, da bi tudi TT poročal o uspešnosti akcije v ptujskem in ormoškem območju.

Dragi bralci širom po Slove-

niji in v tujini, za vse te ke, ki ste jih poslali, še enkrat prav lepa hvala!

Vse, ki se nameravate s svojimi prispevki priklopiti k njej, pa na tokrat ponovno pošljite, da pošljete prav na Jožekovo hranilnico pri Kreditni banki Maribor — ekspozitura Ormož, hran. knjiž. 518-620-1-7300 devize pa na isti s številko deviznega z 518-620-1-32203-894. V obliki pripisite (za invalida Jože Marina).

Bili smo pri Jožeku

V ptujskem Tedniku smo brali o Jožekovi bolezni. Na razrednih sestankih smo sklenili, da bomo začeli zbirati denar za mladega invalida. Akcija nam je uspela in zbrali smo skupno z učitelji 117.065 dinarjev. Sklenili smo odnesti ta denar na Jožekov dom.

10. oktobra smo se pionirji zbrali pred šolo in se odpravili z avtobusom na Brestanec. Ustavili smo se pod gričkom. V majhni trgovinici smo si nakupili žemelj in koka. Tudi na Jožeka nismo pozabili, kupili smo mu bonbone. Kmalu smo se podali navkreber in nege so nas že pošteno bolele, ko smo zagledali hišo, pokrito s slamo. Med nami je završalo, da je to hiša Jožeka Marina. Pred hišo je na nas lajal pes, kar je pomenilo, da smo dobrodošli. Od oken nizke hišice pa je kar odmevala pesem »Mami, oj mami«. Tovarišica je povabila Jožeka ven. Na pragu se je pojavil mlad fant s tresočimi rokami in nogami. Veselo nas je pozdravil in se oprl na berge. Za njim je prišla njegova mati. Nadica ga je pozdravila v imenu pionirjev in tovarišice upraviteljice Katice Bračko. Lidija, učenka petega razreda, mu je prebrala svoj spis. Za prijetno razpoloženje sem mu tudi jaz povedala dve veseli pesmici. Za tem nas je sošolec Drago slikal z Jožekom in njegovo mamo. Njegova mama nam je pripovedovala o življenju in trpljenju svojega sina.

Čas odhoda se je bližal, slovili smo se od Jožekove mame ter kratko odšli po griču navzdol k avtobusu in tekel pogovor. Zdravje je naš največji zaklad.

Zvezdana M.

5. b., Ormož

Franč Osojnik

DRAGI PRIJATELJU

(Jožetu Marinu iz Brestanec)

Sedaj poteka teden od pravzaprav mladega človeka. Naši starši, učitelji in starejša generacija se trudijo, da bi mladi človek voljno in srečno preživel mlada leta, da bi uspešno premagovali različne težave, ki nam jih nalaga življenje. Včasih se zgodi, da ta uspešno prehitro klone, če je nam nekaj težji račun spis.

Dragi prijatelj Jožetu, lenkostna skrb je račun spis v primeru s težavami jih ti tako vztrajno poguješ. Kot učenci in pionirji osnovne šole Franca Osojnika v Ptujju ti izročamo našo pomoč majhen denarni spis. Upamo, da bodo vaši nabrali dovolj denarja, da bi bo omogočil prepotrebno zdravljenje. Vsi držimo za te, da bi uspel v svojem boju.

Prejmi prisrčne pozdrave od učencev in pionirjev osnovne šole Franca Osojnika v Ptujju.

PRIZNANJE ZA FRANCA MARKRABA OD TOMAŽA

Franc MARKRAB, mali kmet od Tomaža pri Ormožu, je med rezervnimi oficirji v ormoški občini tisti, ki kljub svojim 46 letom pusti na orientacijskih pohodih za-

darilo in mu v imenu občinske organizacije izrekel javno zahvalo z besedami: »V naši organizaciji delamo vsi prostovoljno in nismo navajeni na kakršnokoli nagra-

Edvard Pajek izroča Francu Markrabu skromno darilo in mu izreka javno pohvalo.

seboj marsikatero mlajšega oficirja ali podoficirja. Za delo v organizaciji ZROP najde vedno dovolj časa, skratka, s to organizacijo je zrasel in z njo živi. Med NOV je bil borec prekomorskih brigad.

Na nedeljski skupščini ZROP v Ormožu mu je Edvard PAJEK, predsednik občinske organizacije ZROP izročil za plodno in požrtvovalno dejavnost praktično

jevanje, vendar ti si si ga zaslužil. Tvoja skromnost in požrtvovalnost naj bo zgled vsem mlajšim, ki naj grejo po tvojih stopinjah zavze-manja pri delu in pripravljenosti, nuditi odpor vsakomur, ki bi kdajkoli želel kršiti suverenost in neodvisnost naše države.»

Franč MARKRAB mi je skromno dejal: »Tudi drugi so si to zaslužili.«

J. S.

vor na članek

Radio Ptuj in samoupravljanje

o ničemer prepričal

Tovariš Zdravko Turnšek, predsednik Občinske konference SZDL Ptuj je v Tedniku 41, dne 16. oktobra polemiziral z mojimi gledi samoupravljanja radijski postaji Ptuj, ki sem jih prikazal v inštitutu, ki sem ga dal na voljo v 39. številki dne 16. oktobra t. l.

Tovariš nima namena razpravljati s tovarišem Turnšekom o svojih stališčih, ki jih zavzel v svojem inštitutu za Tednik. Ker pa gre za »odgovorom« to-variš Zdravko Turnšek lahko vtiis, da sem zadevo obravnaval netočno (prvi odgovor »odgovor«), neresničenec prvega odstavka »odgovora«, še enkrat netočnejši odgovor »odgovor« moram javnosti pokazati naslednje:

Tovariš Zdravko Turnšek mi da pomeni »dovoljenje najnega zveznega organa« delitev frekvenca že tu meditev pravnega statusa delovne skupnosti, ki na delu. Dejansko pa sta ti, ki ju omenja, šele pogoj za delovanje radijske postaje, medtem ko je drugo pri Radiu Ptuj še odprto vprašanje, na-

čudaj odločbe o ustanovitvi zavoda, kar mora oskrbeti ustanovitelj.

konstituiranje delovne organizacije, torejitev organov upravljanja

vpis v register pri državnih organih.

Tovariš Zdravko Turnšek pregledal to »malenkost«, ki je prav sekretariat za oddajo pri IS SRS, na njegovo mnenje se sklicuje, dovolil prav to, namreč da ustanoviti radiodifuzno, če nekje deluje radijska postaja. Delo radijskih postaj je v zvezi z zakonom in temeljni zakon o radijskem prometu (U. I. SFRJ št. 15/65), ki določa »pogoje za

postavljanje in delo radijskih postaj in ukrepe za varstvo radijskega prometa« (čl. 1.) in temeljni zakon o radiodifuznih zavodih (U. I. SFRJ št. 15/65), katerega prvi člen pravi: »Radiodifuzni zavodi so po tem zakonu organizacije, ki po svojih radijskih oziroma televizijskih oddajah oddajajo lasten, za javnost namenjen spored«, 11. člen pa: »Radiodifuzni zavod lahko ustanovi družbenopolitična skupnost ter delovna in druga samoupravna organizacija, ob pogojih, ki jih določa zakon« ter še 12. člen: »Preden izda akt o ustanovitvi radiodifuznega zavoda, mora dobiti ustanovitelj do voljenje za postavitve radijske oziroma televizijske postaje po splošnih predpisih o radijskem prometu.«

Iz zgoraj navedenih določb še vedno veljavnih zveznih predpisov torej izhaja, da urejuje prvonavedeni predpis, torej zakon o radijskem prometu tehnično plat postavitve in delovanja radijskih postaj, drugonavedeni predpis, torej zakon o radiodifuznih zavodih pa organizacijske zadeve delovne skupnosti, ki dela pri radijski postaji.

Kdor je v zvezi z delom radijske postaje zadostil obstoječim pravnim predpisom po prvonavedenem zakonu, torej zakonu o radijskem prometu, ne pa tudi zakonu o radiodifuznih zavodih, še ni uredil pravnega statusa radijske postaje. Pri Radiu Ptuj imamo prav ta primer, da so stvari urejene po prvonavedenem predpisu, ne pa tudi po drugonavedenem, kar pomeni, da pravni status ptujskega radia ni urejen. Moje navedbe v intervjuju v Tedniku, dne 2. oktobra t. l. so torej docela točne in resnične!

Tovariš Zdravko Turnšek je v svojem odgovoru v zadnji številki Tednika med drugim napisal: »Nikoli in nikdar nihče ni hotel s pri-

dosedanje 10-letno delo in se ponovno enoglasno izvolitev v to funkcijo, naše iskrene čestitke! J. S.

VOLILNE KONFERENCE ZK

V teh dneh po vsej slovenjebistriški občini potekajo konference osnovnih organizacij ZK. Na njih komunisti volijo svoje nove organe ter postavljajo kandidate za občinsko konferenco. Dosedanji sekretarji v svojih poročilih prikazujejo pregled dosedanjega dela.

Več o teh konferencah bomo še poročali. bh

tiskom vplivati na to. Francija Goloba ali koga drugega, da bi delal v takem zavodu za informiranje«, ob tem želim zapisati, da je tovariš Zdravko Turnšek s temi besedami povedal mnogo več kot je hotel, izrazil je namreč svoje stališče do delavcev radijske postaje Ptuj, ki naj bi bila po njegovem okusu ali pa naj njeni delavci odidejo, ker si bomo poiskali in našli nove. K njegovim be-

Družbeni center še vedno problem

Na zadnji seji KUD Svoboda v Slovenski Bistrici so odborniki ponovno postavili vprašanje družbenega centra. Obenem pa jih je zanimalo delo občinske zveze kulturno-prosvetnih organizacij in ali ima le-ta sploh svoje organe. Mnenja so bila, da bi se te stvari morale končno le urediti.

Ker je Trgovsko podjetje Koloniale poslalo na naslov DPD Svoboda iz Slovenske Bistrice nepravilne račune, ki jih je naredil družbeni center, je upravni odbor naslovil na SO Slovenska Bistrica pismo, v katerem vprašuje o stanju družbenega centra.

Od SO pa so dobili odgovor, da ta ni bil ustanovljen z odlokom ali sklepom SO Slovenska Bistrica ampak, da je bil obravnavan na seji obeh zborov SO kot dopolnilna oblika samoupravljanja na področju kulture v občini. Deklariran je bil kot akcijski organ občinske zveze kulturno-prosvetnih organizacij, na SO menijo, da je plenum te zveze pristojen, če mu v tej organizacijski obliki še prizna obstoj ali pa ga ukine.

Ob takšnem odgovoru s strani SO so se našli člani upravnega odbora v dilemi. Nekaj stvari jim namreč precej ni bilo jasno.

— večina članov je bila mnenja, da je družbeni center nastopal kot samostojna organizacija in da ni bilo nikoli govora o tem, da je nek organ občinske zveze kulturno-prosvetnih organizacij.

— kako si je mogel družbeni center prilastiti vse prostore društva in jih nemoteno uporabljati brez vsake najemnine ali kakšnega sporazuma.

— za terjatve pa, ki jih je zapustil družbeni center zaradi slabega gospodarjenja, je toženo društvo DPD Svoboda.

— v čigavem imenu si je družbeni center naročil žig in razna naročila prehranbenih artiklov in pijač pri Ko-

lonialah Maribor, ker bi morala v tem primeru storiti to občinska zveza.

— družbeni center je imel celo svoj žiro račun (kot akcijski organ tega ni mogel imeti), na katerega so bila nakazana precejšnja finančna sredstva tudi iz republiških virov. Ali je občinska zveza KPO sodelovala pri trošenju teh sredstev in v kakšni meri so se upoštevala načela samoupravljanja? Zaradi tega bi se naj ugotovilo, kdo je plačnik dolgov družbenega centra.

Na Pragerskem so ustanovili DISCO KLUB

V organizaciji ZM Pragersko so v tem kraju odprli prvi DISKO KLUB v bistriški občini. Kljub nekaterim objektivnim problemom, predvsem finančnim, klub ni mogel pričeti z dejavnostjo že pred meseci, kot so planirali. Pri nekaterih mladincih se sicer še vedno pojavlja določena mera nezaupanja v uspešnost te oblike zabave mladine v Pragerskem, prav zaradi oblike in okoliščin osnovanja kluba. Za ustanovitev DISKO KLUBA se je v začetku navdušila le majhna skupina (trije) mladih, ki je v začetno dejavnost vložila tudi del lastnih sredstev, ker aktiv ZM v tem kraju ne razpolaga s sredstvi, ki bi zadoščala potrebam. Prav ta način financiranja kluba mnogim ni bil dovolj pojasnjen in kot tak med mnogimi mladinci ni nalezal na zaupanje in prepričanje v uspeh. Vse večje število mladincev pa pričinja spoznavati, da je takšna oblika zbliževanja koristna in vspešljiva ter jo tudi podpirajo.

Prvi podatki potrjujejo privrženost takšni obliki se-

publiška, posebno v členih 13, 16, 17) ter ustrezni zakoni določajo samoupravljanje delovnih ljudi tudi pri radijskih postajah, kar pa omogoča le poprejšnja pravna in statusna ureditev.

Tovariš Zdravko Turnšek me torej s svojim odgovorom ni o ničemer, prav o ničemer prepričal. Kljub temu pa upam, da bomo delavci, ki delamo pri ptujskem radiu našli z občinsko konferenco SZDL, kakor tudi z njim rešitev pravnega statusa Radia Ptuj in da bomo lahko v eni izmed naslednjih številok Tednika in tudi prek naše radijske postaje z zadovoljstvom poročali, da so vprašanja, ki sedaj kličejo po takojšnji ureditvi že urejena. F. Golob

— vsekakor pa bi bilo nujno, da se pregleda finančno poslovanje družbenega centra (res čudno, da še ni op. p.).

Tako je problematika družbenega centra po dolgem času ponovno prišla na dan. Tokrat v nekoliko drugačni luči, ker je društvo Svoboda pripravljeno »furati« kulturno politiko v Slovenski Bistrici, ni pa pripravljeno nositi dolgov, ki jih je zapustil za seboj družbeni center.

B. H

stajanja ne samo ozkega kroga mladih, ampak se občuti odmev tudi iz sosednjih krajev, kar vpliva organizatorjem zaupanje, da njihovo delo ni bilo neuspešno, nasprotno, v popolnosti so prepričani, da jim bo stvar uspelo do konca uresničiti. Seveda je tu še druga skupina mladih, ki še vedno z nezaupanjem ocenjuje želje organizatorjev. Zakaj v tem kraju delujejo mladi v dveh smereh, še ni pojasnjeno. Mogoče bo prav ta nova dejavnost dala vsaj delni odgovor na zastavljeno vprašanje.

Osnovna dejavnost DISKO KLUBA je spoznavanje razvoja sodobne glasbene umetnosti in njihovih avtorjev. Klub bo sprejel vsakega mladega obiskovalca, ne glede na kraj bivanja. Klub bo deloval enkrat tedensko (ob sobotah). Po točno določenem vrstnem redu bodo prisotni lahko spoznali številne priljubljene pa tudi najnovejše glasbene dosežke. V poznejšem času pa nameravajo povabiti nekatere ansamble modernih zvokov ter se z njimi podrobneje seznaniti. Prepričani so, da jim bo uspelo spremljati novo glasbeno ustvarjanje iz gramofonskih plošč.

Viktor Horvat

EDVARD PAJEK PONOVO IZVOLJEN ZA PREDSEDNIKA OBČINSKE ORGANIZACIJE ZROP ORMOŽ

medljski skupščini občinske organizacije ZROP v Ormožu je bil za predsednika izvoljen Edvard PAJEK, ki je v tej funkciji že deset let zasedel mesto. V dvogovoru s njim in bo beseda namenjena na organizacijo ZROP. Vedite, da mu besed ni bilo tako kmalu zmanjkalo. Tovariš PAJEK, za vašo

DRAGO HASL:

Ob 50 - letnici slovenske glasbene šole v Ptujju

V soboto, 15. novembra t. l., bo ptujjska slovenska glasbena šola praznovala petdesetletnico svojega delovanja. Glasbena šola v Ptujju je bila sicer ustanovljena že 1878. leta in bo torej čez devet let poteklo od tega že sto let, vendar je petdesetletni jubilej slovenske šole za nas še posebno pomemben, ker so ptujjski Slovenci že 1919. leta, torej že v začetku svoje nacionalne osvoboditve po prvi svetovni vojni ustanovili svojo slovensko glasbeno šolo in s tem dokazali svojo kulturno zrelost. Naslednji prispevek, ki bo sicer izšel v posebni brošurici ob petdesetletnici slovenske glasbene šole, naj seznanja kar najbolj širok krog bralcev Tednika z rojstvom tega slovenskega glasbenega zavoda v Ptujju, starejšim Ptujčanom pa naj osveži spomin na tedanje burne čase, ko so sodelovali pri utrjevanju nacionalnih pozicij slovenstva in pri polaganju temeljev kulturnemu življenju v tedanjem našem osvobojenem mestu pred petdesetimi leti.

Mestna glasbena šola v Ptujju 1919/20 - 1921/22

Zgodovinski arhiv v Ptujju hrani spise mestne glasbene šole, in sicer 223 kosov, med temi sejne zapisnike, poročila, odločbe, vabila, pisma, brzojavke, notice in obračune dohodkov ter izdatkov od 1. VII. 1919 do 20. V. 1921. Najvažnejši so 4 sejni zapisniki pripravljalnega odbora iz leta 1919 (od 1. IX., 6. X., 22. X. in 2. XI.) in nadalje 18 sejnih zapisnikov prvega kuratorija iz let 1919 do 1921 (1919: 18. XI., 23. XI., 11. XII.; 1920: 13. I., 2. II., 20. II., 1. III., 19. IV., 7. V., 24. VII., 17. IX., 18. XI., 16. XII.; 1921: 30. I., 24. VI., 12. VIII., 30. VIII. in 26. X.). Manjkajo sejni zapisniki pred 1. XI. 1919 in po 26. X. 1921 kakor tudi vsi zapisniki drugega kuratorija, ki je deloval od 3. II. 1922 do 29. VIII. 1922.

Odločbo o ustanovitvi mestne glasbene šole, o imenovanju ravnatelja in o imenovanju članov pripravljalnega odbora za mestno glasbeno šolo ni med ohranjenimi spisi. Glede ustanovitve glasbene šole se moramo torej še nadalje oprati na notico Ptujjskega lista v številki 14 z dne 6. VII. 1919, ki je omenila, da je 1. VII. 1919 odpri mestni urad v Ptujju slovensko glasbeno šolo. Ze 9. VI. 1919 je imenoval mestni svet kapelnika Vavclava Engererja za prvega ravnatelja (vršilca dolžnosti). Organizacijo novo ustanovljene šole je mestni magistrat zaupal tako imenovanemu pripravljalnemu odboru. Iz natipkanega vabila mestnega magistrata z dne 22. X. 1919 je razvidno, da so bili člani tega pripravljalnega odbora: nadkomisar Mihael Meža, prof. Hin-

ko Vodnik, kapelnik Vavclav Engerer, nadučitelj Vinko Šerona, učitelj Mirko Majcen, sodnik dr. Hinko Schreiner in ravnatelj meščanske šole Dragotin Kveder. Po vsej verjetnosti je mestni urad imenoval ta pripravljalni odbor že ob ustanovitvi mestne glasbene šole meseca junija ali julija 1919 (prvi sejni zapisniki tega pripravljalnega odbora niso ohranjeni). To potrjuje tudi naslednji del poročila v prvem ohranjenem zapisniku pripravljalnega odbora z dne 1. IX. 1919: "... »Po poročilu mestnega urada je skušal pripravljalni odbor doseči spojitve društva »Musikverein« v Ptujju z mestno glasbeno šolo v Ptujju in s tem preprečiti razpust društva, kakor se je to zgodilo po drugih mestih po vladni odredbi.« ... Pripravljalni odbor je deloval od junija ali julija 1919 do 15. XI. 1919.

Ohranjen je s svinčnikom napisan koncept vladnega komisarja dr. Mateja Senčarja o imenovanju novega upravnega organa, tako imenovanega kuratorija mestne glasbene šole v Ptujju z dne 16. XI. 1919, ki naj bi zamenjal pripravljalni odbor. Člani kuratorija so bili: zdravnik dr. Bela Štuhec, okrajni sodnik dr. Hinko Schreiner, učitelj Mirko Majcen, posestnik Ivan Steudte in nadkomisar Mihael Meža. Kuratorij je ostal v tej sestavi vse do 2. II. 1922. Tega dne so izvolili na seji občinskega odbora novi kuratorij, ki so ga sestavljali sami občinski zastopniki, in sicer: zdravnik dr. Bela Štuhec, učitelj Ivan Klemenčič, lončar Andrej Hernja in zdravnik dr. Ljudevit Jenko. Ta sestava je posneta po pismenem predlogu učitelja Vinka Šerona; po vsej verjetnosti pa je mestni odbor imenoval namesto dr. Ljudevita Jenka kot člana samega predlagatelja Vinka Šerona, kajti le-ta je bil z glasbeno šolo tesneje povezan.

Pripravljalnemu odboru in obema kuratorijema je bila v glavnem zaupana samo posvetovalna funkcija, vendar sta kuratorija sčasoma dobila nekoliko širša pooblastila, kakor jih je bil imel pripravljalni odbor. Tako je bil prvi kuratorij že po sami sestavi bolj avtoritativen oziroma bolj reprezentativen nasproti Nemcem, saj sta delovala v njem ugledna Ptujčana, slovenski zdravnik dr. Bela Štuhec, ki je sodeloval tudi kot odlični pevec, ter nemški posestnik Ivan Steudte, dolgoletni poveljnik nemške gasilske čete v Ptujju. Od prvega kuratorija je bilo torej pričakovati že glede na njegovo sestavo več uspehov pri urejanju glasbenega šolstva, kakor jih je lahko pokazal pripravljalni odbor, vendar se niti prvemu niti drugemu kuratoriju ni posrečilo, da bi na miren način dosegel ukinitve nemške glasbene šole oziroma z združitvijo le-te v novoustanovljeno mestno glasbeno šolo odpravil nasprotja. Ptujjski Nemci so se pač dobro zavedali svojih osnovnih političnih in kulturnih pravic v prvi Jugoslaviji, sklicevali so

se nanje, nasprotovali so kakršnim koli spremembam in vselej postavljali nesprejemljive pogoje za združitve obeh glasbenih šol.

Ohranjeni spisi dokazujejo, da je upravljala mestno glasbeno šolo ves čas njenega delovanja ptujjska mestna uprava. O šoli je poročal na sejah mestnega sosveta, kadar je bila predmet obravnave, predsednik pripravljalnega odbora, upravni uradnik (nadkomisar) Mihael Meža, od 1. IX. 1920 dalje njegov namestnik Rudolf Mate, tajnik mestnega urada, v eri občinske uprave pa občinski zastopnik Vinko Šerona ali kdo drug.

(Dalje prihodnjtje)

† Ni šlo za spojitve nemškega glasbenega društva, ampak šlo za združitve s mestno glasbeno šolo.

50-LETNICA LJUBLJANSKE UNIVERZE

Ljubljanska univerza slavi letos svojo 50-letnico. Ta pomembni jubilej bodo počastili s številnimi prireditvami, osrednje proslave, katerih pokrovitelj bo predsednik SFR Jugoslavije Josip Broz Tito, pa bodo v dneh od 9. do 14. decembra. Na te slavnosti so povabili predstavnike vseh jugoslovanskih univerz in visokih šol, prav tako pa še predstavnike petdesetih univerz iz tujine.

V okviru proslav bodo pred univerzo odkrili kip prvega rektorja ljubljanske univerze prof. Josipa Plemija, delo kiparja Borisa Kalina; pred fakulteto za elektrotehniko pa nameravajo postaviti Zajčev kip Jurija Vege. Ob osrednji univerzitetni proslavi bodo jubilejne slovesnosti pripravile tudi posamezne fakultete, jugoslovanska pošta pa bo jubilej

LETNA KONFERENCA ZMS AKTIVA PRAGERSKO

Pred kratkim se je v Pragerskem zbralo večje število mladih na svoji letni konferenci. Po številu udeležencev (letos si jih še ni zbralo toliko) je bilo pričakovati, da bo konferenca prinesla bistvene spremembe v kadrovski kot tudi v programski sestavi.

Preteklo leto so z namenom, da bi popestrili svojo dejavnost in tako pritegnili še več mladih v svoj krog, preimenovali aktiv ZM v Mladinski klub, ki je nastopil tudi z novim delovnim programom. V prvih mesecih delovanja kluba so člani izvedli več kulturnih prireditev, med katerimi tudi vse pomembnejše proslave v kraju. Izvedli so več športnih prireditev ter si izbrali samostojne teme predavanj, ki pa vsled slabe zainteresiranosti niso bila izvedena. Z namenom pomlajevanja organizacije so 70 mladincem v starosti od 15-20 let

poslali posebna vabila za govor o vlogi ZM na tem področju kakor tudi v širšem pomeni ter o njihovi vključevanju v družbeno-gajanja. Iz neznanih vzrokov se je tega razgovora udeležilo zelo skromno število vablenih, še manj pa jih je deluje v organizaciji. Člani konference so kritično ocenili dosedanje sodobne mladine in krajevne organizacij, ki kažejo malo zanimanja za skrbno akcije in pomoč pri delu mladine. Edino pomoč iz zumevanje dobijo mladi organizacije železničarjev v Pragerskem, ki jim je to omogočila prostor za delo teno delovanje.

Aktiv ZM Pragersko je imel pred dvema letoma enega najuspešnejših na območju Slov. Bistrice, kar letos ne morejo več trditi saj je od okoli 180 mladincem v tem kraju aktivnih mladih maj 40. Največ vzrokov takšno stanje pripisujejo velikemu številu študentov, kakor tudi zaposlenim, vsak dan odhajajo v šole na delo v oddaljene kraje, pa jim tako ostane le malo časa za dejavnost v mladinskih organizaciji. Društvo pa je iskati tudi neurejenih odnosih in enotnih pogledih v delu programskega dela kluba. Pomanjkanje povezave z občinsko konferenco ZM prav tako eden pomembnih vzrokov.

Z namenom, da bi delovnost mladih na območju Pragerskega ponovno povezovali so ustanovili pred kratkim prvi disko klub v občini, katerega vlada med mladimi Pragerčani kakor tudi v sosednjih krajih veliko manje. Na konferenci so izvolili novi odbor ter za predsednika izbrali študenta Branka ZNIDARJA. Sprva so tudi program za nadaljnje delovanje, v katerem so pomembnejše točke: najtesnejša povezava z obč. konferenco ZM in delom krajevne organizacij, poživitev kulturne in športne dejavnosti, povečati skrb za pridobivanje novih članov v organizaciji, ravnati masovnimi akcijami ustanovili bodo lutkovni dramski krožek, v zimskem času pa bodo imeli plešni tečaj sodobnih plesov.

Mladi se dobro zavedajo, da bodo vse postavljene skrbne uspešno izvedli samo skupnino močmi, zato so tudi dogovorili, da bodo v kratkem sklicali razširjen sestanek, na katerem bodo razpravljali o programu in si razdelili delo.

Viktor Horv

MLADI PRIJATELJI PRI OSTARELIH LJUDEH V OBČINI ORMOŽ

O akciji pomoči mladine iz ormoške občine ostarelim ljudem smo v našem listu že poročali. Dodamo lahko samo to, da je akcija pokazala lepe uspehe, še posebej minulo soboto, ko je zajela celotno občino. Mladinci so pomagali ostarelim ljudem — kmetom pri spravilu koruze, pripravljajući kurjave za zimo ter pri drugih kmečkih opravilih.

Predsednik občinskega komiteja ZMS Jože Rakuša in sekretar komiteja ZMS Ormož Tonček Prapotnik sta nam povedala, da bo ta akcija odslej stalno oblika pomoči mladih prijateljev ostarelim ljudem,

ki so ostali v svoji jeseni življenja sami in potrebni pomoči.

J. S.

V nedeljo otvoritev nove šole pri Miklavžu

V nedeljo 26. oktobra bodo v Miklavžu pri Ormožu svečano predali učno-vzgojnemu poslastu novo šolo, ki je za ta kraj vsekakor velika pridobitev.

Otvoritev šole bo v nedeljo ob 10. uri s kulturnim programom, v katerem se bo vrstilo nekaj govornikov, recitatorji, godba na pihala iz Ormoža ter učenci glasbene šole iz Ormoža. Pridite, nova šola pri Miklavžu vabi vse od blizu in od daleč.

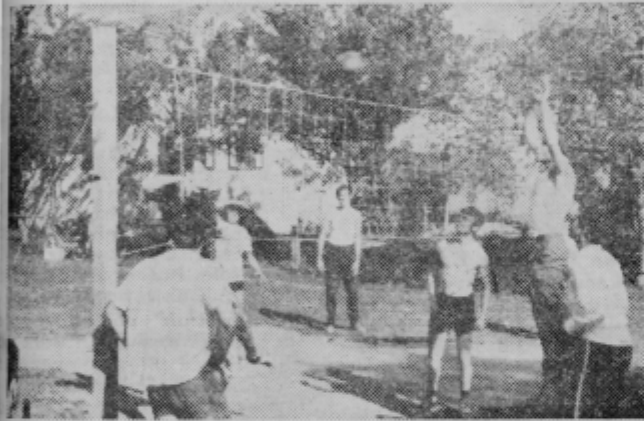
J. S.

Desternik SREČANJE ODBOJKARJEV MAJŠPERKA, DESTERNIKA IN BREGA

Preteklo nedeljo so odigrali odbojkarji iz Majšperka, Desternika in Brega tekme jesenskega dela tekmovanja na Desterniku. Desterničani, ki so tekmovalje dobro pripravili ter pravo športno vzdušje je pripomoglo, da je tekmovalje dobilo odlike pravega športnega srečanja, ki si ga je v lepem nedeljskem dopoldnevu ogledalo več gledalcev, med njimi smo opazili tudi miss Ptuja, Angelco Zagoršek.

Za Majšperk so igrali: Jože Klarič, Jani Leskovar, Branko Leskovar, Tone Križec, Maks Sagadin, Jože Rakovec, Albin Lešnik.

V prvi ekipi Desternika so igrali: Franc Simeonov, Marjetka Kačič, Dušan Simonič,

Med odbojgarskim srečanjem na Desterniku

Herman Savec, Emil Stumberger in Branko Mramor. V drugi ekipi pa Ervin Maurič, Franc Maurič, Janko Švarc, Branko Mramor, Herman Savec, Marta Simonič in Majda Zelenik.

V ekipi Brega so igrali: Karl Zafošnik, Stane Fabjan, Bruno Korošec, Jože Krajnc, Aco Krajnc, Jože Breznik in Roman Zavec.

Za tehnično vodstvo je poskrbel Ivan Markež, sodili pa so Aco Krajnc, Marjeta Kačič, Stane Fabjan in Jože Breznik.

V prvi tekmi sta igrali ekipi Majšperka in Desternika II. Majšperčani so zmagali dvakrat z rezultatom: 15:6 in 15:8.

Tekma med Desternikom I in Bregom se je končala v korist Brega. Rezultat je bil 15:11 in 15:7.

Huda borba se je začela v drugem delu tekmovanja med Majšperkom in Bregom ter med Desternikom in Majšperkom.

V prvi tekmi so Majšperčani z odlično igro nadigrali Brežane, ki so doslej zmagali v spomladanskem in poletnem srečanju. S požrtvovalno igro so branili skoraj vse, tudi ostro točene žoge. Rezultat prve tekme je bil 15:12 za Majšperk. V drugi tekmi so Brežani spremenili sistem igre in jo dobili z rezultatom 15:6. Napeta tretja

igra, ko se je šlo za naslov jesenskega prvaka in prvaka tega leta, je bila najbolj huda na nedeljskem tekmovanju. Brežanom je s tesnim rezultatom 15:13 končno uspelo pr Brežanom je s tesnim rezultatom 15:13 končno uspelo premagati nasprotnika in ohraniti naslov jesenskega prvaka in prvaka srečanja za letošnje leto.

Ostra borba je bila med Majšperčani in Desterničani za drugo mesto jesenskega prvenstva. Po prvi zmagi Majšperčanov so Desterničani zaigrali zelo dobro in v naslednjih dveh tekmah zmagali ter si priborili drugo mesto na tekmovanju.

V jesenskem delu tekmovanja je dosegla prvo mesto

ka: »Vsa srečanja so izredno uspela. Med seboj se spoznavamo. To ni samo športno srečanje, ampak povezovanje prebivalcev Desternika, Brega in Majšperka. Veselini se veselega dela srečanja po napornem tekmovanju, ki je v prijateljskem in prijetnem vzdušju.«

Aco Krajnc — Breg: »Za ptujske razmere je odbojka na visoki ravni. Presenetila me je zmaga Desternika nad Majšperkom. Brežani smo po športni sreči premagali Majšperčane. Želim, da se srečanje nadaljuje še prihodnja leta.«

Ivan Markež iz Desternika: »Zamisel srečanja med Bregom, Majšperkom in Desternikom je postala plemenita zveza človeške dejavnosti. Upam, da jo bomo v tem smislu prirejali še v prihodnje.«

Maks Sagadin iz Majšperka: »Desternik je zelo dobro organiziral srečanje. Bilo bi prav, da bi ostalo tradicionalno, saj je dobro, da se organizirajo športna srečanja tudi na podeželju.«

Franci Maurič — Desternik: »Navdušen sem nad srečanjem, ki je združeno z veseljem delom po napornem tekmovanju.«

Bruno Korošec z Brega: »Zahvalim se gostiteljem iz Desternika za dobro pripravljeno srečanje. Obenem vam bomo tekmovalce na spomladansko srečanje na Breg.«

ZR

Delo bistriške Svobode odvisno od sredstev

Na zadnji seji upravnega odbora društva DPD Svoboda v Slovenski Bistrici so se pogovarjali o nadaljnjem delu društva. Osnovno delo društva se razvija po sekcijah, ki so že bile ustanovljene. Za realizacijo umetniškega programa, ki ga je izdelala komisija pa so potrebna sredstva. Od teh je tudi odvisno, ali bodo v naslednjem obdobju 1969-70 izvedli razširjen ali skrčen program.

Ce nekoliko podrobneje pogledamo program društva, vidimo, da bodo že v naslednjih dneh izvedli Kettejev večer, ob pesnikovi sedemdesetletnici smrti, Vorančev večer, akademije ob državnem in drugih praznikih, več literarnih in glasbenih večerov, razstavo foto kluba, pripravili bodo program ob novem letu, pripravili mislijo dve dramski deli ter gostovanja večjih umetniških hiš Slovenije.

Program je precej obširen, zahteval pa bi okrog dva milijona starih dinarjev. V kolikor pa tolikšnih sredstev ne bo na razpolago, bodo verjetno odpadla gostovanja, ki bi bila potrebna, da bi domačini videli tudi večje do-

Naša pisma

KOT PREZGODNJA SLANA

je prometna nesreča pomorila toliko nežnih cvetov, toliko naših otrok...

Staršem in sorodnikom, pa tudi sošolcem in vzgojiteljem izrekam globoko sožalje.

ALENKA

JUNAŠKO DEJANJE

Zadnje počitnice bi bile za našo družino kaj lahko strašno žalostne.

Bila je nedelja. Mami sem pomagal nakrmiti svinje in pospraviti v sobi. Za to pomoč me je nagradila, da sem se popoldne lahko šel kopat. S seboj sem vzel bratca in sestrico. Če hočeš priti na prostor, kjer se kopljemo, mogaš čez potok, ki teče v Dravo. Moja mala sestrica ni pustila, da bi jo nesel čezenj, ampak se je sama spustila v vodo. Vodni tok jo je zgrabil in odnesel proti izlivu v Dravo. Hitro sem splaval za njo.

Z vsjo močjo sem plaval, da bi jo dosegel. Zgrabil sem jo za lase in izvlekel na suho. Boril sem se z vodo. Na bregu sem jo položil na prod. Bila je tako prestrašena, da še jokati ni mogla. Jaz sem jo tolažil in ji dajal pogum. Rekel sem ji, da je še živa.

K nama so prihiteli tudi drugi kopalci. Eden me je potrepljal po ramji in mi rekel: »Fant storil si junaško delo!«

Sestrica me je po tem dogodku vedno rada ubogala, saj sem jo otel smrti.

To je resničen dogodek.

Janko Horvat,

Markovci 22

JESEN

Odšlo je poletje, prišla je jesen, ptički so odleteli. Le tu ali tam slišiš, otožno pesem ostalega ptička.

Gozd je rumen, travnik pokošen, vinograd zapuščen čriček žalosten. Bele rože se razcvetajo, da jih na grobove ponesejo.

Odločila sem se za to pesmico, ki sem jo napisala in tebi poslala za spomin.

Marija Stager,

Vičanci pri Veliki Nedelji

RAZBITO OKNO

Ko sem stopil v 6. razred osnovne šole, sem bil prve dni zelo miren. Premotili so me drugi otroci in potem sem tudi jaz postal »divjak«.

Ko so gostje natararico opozorili, da bodo zadevo opisali v časopisu, jim je ponudila še svojo sliko za objavo.

Razen o programu so se pogovarjali tudi o drugih organizacijskih problemih društva.

B. H.

Lani enkrat tovariša ni bilo v razred. Sedel sem v klopi in bral. Ker so bili vsi součenci nemirni, sem začel tekat po razredu in cviliti. Sosed me je cuknil za lase. Divjal sem za njim, da bi ga zlasal. Zaletela sva se v odprto okno. Steklo je zažvenketalo po tleh. Sošolec in sošolka sta tekla po tovariša in mu povedala, kaj se je zgodilo. Mene je zelo skrbelo, kaj bo sedaj. Tovariš, pa je bil dobrega srca in se ni nič »drl«. Rekel je, naj kupiva novo steklo in popraviva škodo. Vendar stekla še sedaj nisva kupila.

V srcu me grize, kadar se spomnim na ta dogodek. Sedaj sem že v sedmem razredu in pazim, da se mi kaj takega ne bo več zgodilo.

Janez Vincek, Stojnci

Janko, čestitam ti k tvojemu junaštvu. V valove si se pognal in rešil sestrico. Dokazal si tudi, koliko je vredno, če zna človek plavati.

Dobro znaš pisati, še se oglašaj!

MARIJA, posebno ti hvala za ljubo pesmico. Za spomin si mi jo poslala... Nikoli te ne bom pozabila, tebe, moja drabno deklica, ki si s pesmicami že dve leti polnila NAŠA PISMA. Še sodeluj!

JANEZ, čeprav si po razredu tekal in okno razbil, si kljub temu dober deček. Kar lepo in zanimivo si opisal ta dogodek in se nisi nič »lepega delal«. To je pošteno.

Borut, Hvala za pesmico, ki prav gotovo tudi pride na vrsto.

Vsem najlepše pozdrave!

ALENKA

Pismo uredništvu

10. t. m. sem bil v ptujski kolodvorski restavraciji okrog 19. ure in 30 minut. Lokal je bil poln gostov, večji del naših v Avstriji zaposlenih ljudi. Ker ima radio Ljubljana ob pol osmih na sporedu dnevnik, je hotela večina gostov poslušati povzetek predsednikovega govora v Zagrebu. Ko se je ta prenos začel, je natararica ugasnila radio, na zahtevo gostov, ki so želeli poslušati oddajo pa je odgovorila, da je govor že slišala in da ga naj poslušajo gostje nekje drugje. Njena sodelavka je radio nato ponovno prižgala, vendar ga je prvoomnena ugasnila še enkrat.

Ko so gostje natararico opozorili, da bodo zadevo opisali v časopisu, jim je ponudila še svojo sliko za objavo.

Velikodušno, kaj?

Franc Feguš, Gorišnica

HLADNA JESENSKA SAPA

Poslovili smo se od mladih in nedolžnih žrtev prometne tragedije pri Dornavi

Slovenske gorice, Tomaž pri Ormožu. Košček naše slovenske zemlje, kjer vsako pomlad zaveje v zraku omamni vonj po cvetju in sveže zorani zemlji, košček naše domovine, kjer je narava ustvarila silkovito pokrajino s kot morje valujočimi griči, zemlja, kjer je življenje med goricami veselo pa tudi proketo trdo. Narava se je odela v živobarvni jesenski plašč in gorice so dale svoj zlahni sad, ko je v minulem tednu na tem območju in širum po naši domovini boleče odjeknila vest o hudi prometni tragediji pri Dornavi, kjer je plačalo krvav davek s svojim mladim življenjem šest otrok: Marian, Jožek, Ciril, Milan, Karlek in Ljubica. Nad to slikovito slovenjgoriško pokrajino in v srca ljudi, ki tod živijo svoje trdo življenje je hladna in mrzla temina razgrnila svoj temni plašč in pod njegovim okriljem je prenehalo utripati šest mladih življenj.

»Sli bomo v mesto,« je veselo završalo med otroci osnovne šole pri Tomažu, ko so zve-

mesto, ki je za kmečkega otroka posebno doživetje, je bilo konec že na polovici poti. Strahovit lom se je daleč naokrog razlegel v megleno jesensko jutro, trda kovina se je kot travnata bilka zvila v pošastne oblike, kri, jok, klic na pomoč in trupla, ki so negibno obležala na kraju nesreče... Sledili so prevozi ranjencev v ptujsko bolnišnico, kjer je ves medicinski kader z izredno požrtvovalnostjo začel bitko za življenje 32 ranjencev. Bitka za nekatera življenja je bila nezprosna ter za Marjana, Jožeka, Cirila, Milana, Karleka in Ljubico izgubljena...

Minuli petek smo se pri Tomažu in na Polensaku poslednjič poslovili od teh nežnih

niso polzele boleče solze, solze, ki so poleg globokega žalovanja tudi obsojale.

Učencem Marjanu, Jožeku, Cirilu, Milanu in Karleku, ki so bili ta dan poslednjič pred tomaževsko šolo in zbranemu žalnemu zboru je spregovoril ravnatelj osnovne šole Tomaž Ignac OMAN. S tresočim glasom in s solzami, ki so mu silile v oči, se je od svojih učencev poslovil z naslednjimi besedami:

Dragi Marjan, Jožek, Milan, Ciril in Karlek!

Komaj dober mesec je minil od takrat, ko se je ponesrečil naš učenec Borut, ki smo ga pokopali v Ptuj. Ni še se polegla žalost za njim, saj ga ne moremo pozabiti. Niso se še posušile materine in sestrične solze, ko je smrt že zopet zamahnila s svojo hladno roko pa našem pionirskem odredu in zahlevala kar pet žrtev, pet mladih življenj. In še za dva trepetamo in ne vemo, kaj se bo zgodilo z njima. V torek zjutraj ste se vsi veselili in razigrani odpravili na počitni izlet v Ptuj, da bi si ogledali vse ono, česar vam tovarišci nista mogli prikazati z besedo in sliko. Med potjo pa vam je kruta smrt pretrgala nit vašega življenja. Nihče, ne vi, ne vaši starši in učitelji niso mogli slutiti, da se bo ta izlet končal tako žalostno in strašno. Ko počivate tu pred nami, obtožujete vse one, ki so krivi, da se s tega izleta niste vrnili še bolj razigrani in obogateli z znanjem.

Ne moremo verjeti, da bodo vaša mesta v razredih prazna, ne moremo verjeti, da se nikdar več ne boste odlašali iz klopi, ne moremo verjeti, da vas vaše tovarišice učiteljice, ki sedaj ležijo z več vašimi sošolci v bolnišnici, nikdar več ne bodo videli, da smo danes zadnjič skupaj, da vas zadnjič spremljamo na kraj, od koder ni vrnitve. Od nas odhajate, ko ste opravili trgatve in pomagali popravit staršem jesenske pridelke, odhajate od nas, ko se je narava odela v čudovite jesenske barve, kakor da bi še enkrat pred svojim počitkom hotela pokazati ves svoj čar in se potem odnehati. Vi pa odhajate od nas v času svoje pomladi, v cvetju svojega življenja, ki bi ga pravzaprav šele začeli živeti in ga spoznavati, zapuščate nas v svoji brezskrbnosti in nič več ne veste, kakšna žalost se je naselila v naša srca, posebno pa v srca mater in očetov, ki so vas vzgajali in gojili nebroj upov za vašo srečnejšo bodočnost.

Odhajate in ne morete več razumeti in občutiti te brezmejnne žalosti. Usoda vam ni naklonila te sreče, da bi rasli v ponos svojim staršem učiteljem in drugim dobrotnikom. Za vas se danes tako zgodaj končuje vaša življenjska pot v tih jami, kjer bodo z vami počivali tudi vaši upi in načrti. Ne moremo že razumeti, da je vse to res. Vse skupaj je kakor grozne sanje, saj je preveč gorja in žalosti, da bi mogli občutiti še kaj več. Nesreča, ki vas je doletela je strašna. Najhujša je za vaše drage starše.

Naš pesnik Simon Gregorčič pravi v svoji pesmi »Sam«: Gorje mu, ki v nesreči biva sam! Mi pa v tej nesreči nismo sami in v tolažbo nam je, da z nami sočustvujejo pionirji iz vse domovine. Brzojavke z globokimi izrazi sožalja prihajajo v teh težkih dneh z vseh stra-

zavest nam lajša bolečino v teh težkih urah. Vas, dragi pionirji ne bomo mogli nikdar pozabiti. Obiskali vas bomo na pokopališču in vedno znova pokopali grobove našega Marjana, Jožeka, Milana, Cirila in Karleka in se vas spominjali, kot dobri učencev, ki ste tako žalostno končali svoje mlado življenje. Ne bodo vas pozabili ne starši, ne sorodniki, ne sošolci, ne vaši učitelji. Spomin na vas bo živel v srcih vseh pionirjev naše občine, saj so vam njihovi zastopniki iz vseh šol prinesli zadnje tople pozdrave in cvetje.

Staršem in sošolcem naj v tolažbo povem, da nas učitelji ta huda in grozljiva tragedija boli prav tako, kot da bi bili to naši otroci. Izgubo petih pionirjev čutimo kot hud udarec za našo šolo in iskreno sočustvujemo z vašimi starši in dobrotniki. Dragi Jožek, Marjan, Ciril, Milan in Karlek, počivajte sladko.

Za ravnateljem Ignacom OMANOM so se od mladih in nedolžnih žrtev te hude tragedije poslovili z žalnimi govori tudi pionirji osnovne šole Tomaž, pionirka iz Središča ob Dravi, pionirji in predstavnik učiteljskega kolektiva iz sedanjega šole Bučkovci ter Edvard PAJEK v imenu skupščine Ormož in družbenopolitičnih organizacij.

Pretrajljive so bile besede pionirja tomaževske šole, ki je dejal:

... »vaši sedeži v šolskih klopek so ostali prazni, namesto vas bodo odslej na njih šopki rož. Ti, vedno nasmejeni Marjan, ti Milan, ki si bil tako korajžen, ti Jože, ki si bil vedno tako tih in miren in se bal teme, ti dragi Ciril, in ti Karlek, ki si bil vedno dober tovariš, — vi vsi ste nam dragi in vsem vam bomo krasili grobove... Jožek, ti ki si se tako bal teme, na tvojem grobu bo vedno gorela svečka...«

Edvard PAJEK je v svojem žalnem nagovoru med drugimi dejal:

Dušan Budja iz Hranigovec: »Bil sem v ponesrečenem avtobusu. Skupaj z nekaterimi sošolci smo odšli s kraja nesreče peš proti Tomažu, ne po cesti, temveč po travnikih in poljih. Danes sem prinesel mrtvim tovarišem šopek belih krizantem...«

ni. Pošiljajo jih pionirski odredi, šolski kolektivi, množične organizacije, delovni kolektivi, osebno pa sta nas obiskala predsednik in sekretar kulturno prosvetnega zbora skupščine SRS, ki sta nam izrazila globoko sožalje ter obljubila tudi izdatno pomoč družinam ponesrečenih pionirjev. Dalje so nas obiskali tudi zastopniki zavarovalnice Maribor, avtobusnega podjetja Maribor, predstavniki skupščine občine Or-

Ivanka Serec, učiteljica: »Ubogi otroci, ne vem, kako jih bom pogrešala ob pogledu na njihove prazne sedeže v šolskih klopek.«

mož, predstavnik Socialistične zveze in predstavniki raznih časopisov. Izraze sožalja sprejemamo tudi iz drugih republik. Tako torej ob tem bridkem udarcu nismo sami, saj z nami sočustvuje vsa domovina in ta

... »poleg svojih bratov in sestic ste bili sreča naših kmečkih domov, upi svojih očetov in sonce sreče svojih mamič. Se zadnji pozdrav z njimi usodnega jutra, pa nič več vselega snidenja, nič več živca

Pet krst, pet mladih življenj, pet nedolžnih žrtev hude tragedije pri Dornavi

deli, da si bodo v okviru učnega programa ogledali Ptuj in njegove kulturno-zgodovinske spomenike. Da, mesto, visoke hiše, velike izložbe, mnogo ljudi, avtobusi in vlak, dolga jeklena kača, ki se vlje po neskončno dolgih tračnicah...

Da, vlak, avtobus in nezavaran železniški prelaz pri Dornavi. Prešerni otroški živčav, smeh in pesem tega usodnega izleta in popotovanja v

cvetov, ki jih strla hladna jesenska sapa. Pred šolo pri Tomažu je bilo s cvetjem in venci obdanih pet majhnih krst, okoli njih pa več kot dvatisoč glava množica žalnega zbora, ki je prišla od blizu in od daleč, da jih pospremi na njihovi zadnji poti. Vonj po prižganih svečah, belih krizantemah in kadilu je segal globoko v srca zbrane množice in redka so bila lica, po katerih

ZINKA:

14. oktober 1969

Megla jesenska se je na zemljo sklonila, tomaževsko šolo v črni plašč je zavila.

Otroci veseli so šli na izlet, a slutili niso, da spremlja jih smrt.

Narava v jeseni list pozlati, sapica potegne, lista več ni.

Usode vihar čez polje je privel, ugasnil je hkrati šestero življenj.

Bila je megla, gosta kot mrak, na železniškem tiru v njih treščil je vlak.

Mrtve potegnili so iz razbitin, za njimi ostal je le grenek spomin.

V grobu preranem zdaj trupla ležijo, usta negibno, molče govorijo:

Dokler bo tekla življenja vam čas, sošolci vi dragi, ne pozabite nas!

JE STRLA NEŽNE CVETOVE

pogleda, nič več božajočih besed, ne otroškega smeha, ampak neizprosna resnica, da vas ni več, da vas danes v globoki bolečini spremljamo zadnjikrat, da je to naše poslednje slovo.

Dragi starši, bodite močni in vaš otrok bo v vas in v naših delih živel dalje. Globoko sočustvujemo z vami drage matere in očetje, bratje, sestrice in ostali svojci. Vem, da so vse besede, petje in cvetje, vsa tožba nič v primerjavi z izgubo, ki vas je doletela. Človek to bolečino doume šele takrat, ko njeno težo in neizprosnost okusi sam...

Ko bo iz učilnic tomaževske šole zopet zadonela pesem, naj ponese tem fantom pozdrave, njihovih součencev in učiteljev, naj bolečina njihovih naj-

dražjih boža prerane grobove, da bo njihov počitek miren in lahek...

Se zapeta žalostinka pevskega zbora tomaževske šole in žalni spreved je ob spremljavi žalostink, ki jih je zaigrala ormoška godba na pihala počasi in s težkimi koraki krenil na njivo večnega počitka. Sonce, ki zjutraj nikakor ni moglo prodreti skozi gosto meglo, je proti poldnevu poslednjič obsijalo in razlilo svoje žarke na petih krstah. Slikovita jesenska slovenjgoriška pokrajina, se je pokazala v vsej svoji lepoti in čaru, kot, da se želi posloviti od sinov svojih goric, skopih ilovnatih polj, s slamo kritih domačij in blatnih klanec. Hladen jesenski veter je zašepetal v krošnjah s sadjem obloženih jablan in rumeno li-

stje je zaplesalo v vetru in počasi padalo na zemljo, ki je ta dan ob žgočih solzah pri odprtih grobovih sprejela v svoje črno okrilje pet mladih življenj — pet nežnih cvetov, ki jih je strla hladna jesenska sa- pa.

Dragi Marjan, Jožek, Ciril, Milan in Karlek. Ne bomo pozabili na vas, Vaša mlada življenja so preveč krut davek naše neodgovornosti, obsojamo tiste, ki so krivi vaše nesreče, čutimo se krive, da ste danes v preranih grobovih.

Vam, drage matere, očetje, bratje, sestre, sorodniki, sošolci in učitelji tomaževske šole pa izrekamo ob hudi tragediji v imenu bralcev našega lista čres iskreno in boleče sožalje.

Tekst in slike: J. Slodnjak

občutek, kot da je slutil, da mu nekaj prikrivajo.

Z očetom in materjo sem se pozneje pogovarjal na hodniku pred sobo, v kateri je z drugimi ponesrečenci ležal Slavko. Povedala sta mi, da je ta nesreča za njiju najhujši udarec v življenje. Imela sta samo dvojčka Ljubico in Slavka. Takoj, ko sta zvedela za nesrečo, sta prišla domov. Kot navadno, jima nista pritekla naproti otroka, dom ju je pričakal prazen z mrtvo hčerko Ljubico in s Slavkom, ki je ležal v bolnišnici.

»Najhujše bo jutri, ko bomo Slavku povedali, da je njegova draga sestra že v grobu. Bojiva se tega trenutka, ko bova videla, da bo z nama zajokal tudi Slavko,

najin dragi Slavko, ki nama je ostal še edini up in tolažba.« V očeh so se jima zalesketale solze.

Nenadoma so se odprla vrata. Bil je Slavko, ki je sljhal, da smo se pogovarjali pred vrati. Našega pogovora prav gotovo ni razumel, saj se je še enkrat v vsej otroški razposajenosti in veselju, da bo že naslednji dan zapustil bolnišnico — oklenil očeta in matere, ki sta ga brez besed čvrsto stisnila k sebi.

Prav gotovo si ne moremo predstavljati, kako ga je stisnilo pri srcu in v njegovi otroški duši, ko so mu naslednji dan povedali resnico, da je njegova sestra že v grobu, in da je ob njeni krsti žalostno zatulil pes Lesi, ki je pri hiši že od njunega drugega leta starosti dalje.

To je zgodba, ki jo je s krvjo napisala prometna nesreča pri Dornavi. J. S.

Zgodba, ki jo je s krvjo napisala prometna nesreča pri Dornavi

»Povejte mi, kje je in kaj dela Ljubica«?

Isti dan, t. j. v petek, ko je bila pogrebna svečanost pri Tomažu, so se tudi na Polensaku svojci in številni domačini poslednjič poslovili od komaj 10-letne Ljubice GRACER s Polensaka, ki ji je pri nesreči pri Dornavi prenehalo utripati nje-

Bilo je v ponedeljek popoldne, ko sem se odpravil na obisk k ponesrečenim otrokom v ptujsko bolnišnico. Moj vodič je bila Fani KORENJAK, glavna medicinska sestra na kirurški oddelku. Živahni fantič Slavko GRACER je imel ravno v tistem času obisk. Ob njegovih postelji sta stala njegov oče Slavko in mama Heda. Oba sta zaposlena v Nemčiji, otroka pa živita pri dedeku in babici na Polensaku.

Zmotil sem njihov pogovor in prisluhnil živahnemu govoru, med katerim sta oče in mama večkrat izmenično ali pa tudi oba hkrati pobožala svojega sina, ki se je počutil zelo dobro in je verjetno že čez nekaj dni zapustil bolnišnico. Živahno nam je pripovedoval, kako se je pripetila nesreča in kako je skozi okno avtobusa padel med koprive. Videl je, kako je svignil mimo njega vlak, kako so začeli nalagati rahnjence in se takoj zatem onesvestil. Dalje se ni spominjal.

Med pogovorom se je nenadoma zresnil in vprašal:

»No, očka in mamica, povejta mi, kje je in kaj dela Ljubica?« To je bilo vprašanje, ki se nam je globoko zarežalo v srca in ušesa vseh, ki smo stali ob njegovih postelji. Pogledal sem očeta in mater. Prej prisiljen smeh na njunih licih, ki se še niso posušile od solz, ki sta jih v zadnjih dneh pretočila ob izgubi hčerke Ljubice, se je nenadoma skrtil za zaveso izraza na licu, ki vam ga ne morem opisati. Toda ostala sta trdna, lahko bi tudi rekel jeklena. Solze, ki so jima ob Slavkovem vprašanju silile v oči, sta prisilila, da so ostale in vrele globoko v njunem očetovskem in materinskem srcu, ki je bilo že tako strto od bolečine.

Slavko pravega odgovora na to vprašanje ni dobil. Oče in mati sta obrnila pogovor na šolo, na njegove prijatelje in na dedeka in babico, ki ga doma že nestrno pričakujeta. Imel sem

Ponesrečenim otrokom gre na bolje

Obisk pri ponesrečenih otrocih pri prometni nesreči pri Dornavi sem vam deloma že opisal v sestavkih »Povejta mi, kje je in kaj dela Ljubica?«

na vsakem koraku.

Med drugimi sem se pogovarjal z učenko Mileno STANJKO iz Lahonc, s Tončkom DOVEČAR, z malim Lojzkom VENTA iz Rucmanec,

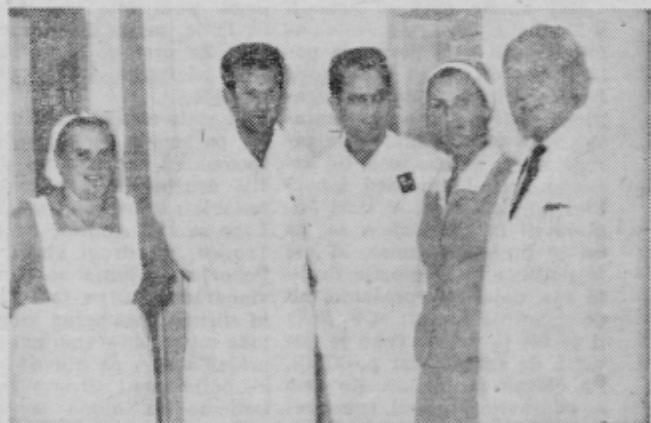
Ljubica Gracer, še do nedavnega razigrana in razposajena deklica z dolgima kitama, danes že v preranem grobu.

no razigrano otroško srce. Z bratcem-dvojčkom Slavkom sta bila na poti v glasbeno šolo v Ptuj in sta bila tako po naključju v avtobusu skupaj s šolarji od Tomaža. Vse od takrat, ko sta kot dvojčka prijokala na svet, sta bila nerazdružljiva prijatelja, vedno in povsod skupaj ter odlična učenca.

Toda zgodilo se je tisto najhujše. Ob trčenju vlaka in avtobusa, je Ljubica umrla v ptujski bolnišnici, njen bratec-dvojček Slavko pa je bil prav tako prepeljan rahnjen v Ptuj. O usodi sestre Ljubice mu ni nihče nič povedal. Rekli so mu, da je v bolnišnici v eni izmed sosednjih sob in da ne more k njej na obisk.

Slavko Gracer v trenutku, ko sta bila pri njem na obisku atek in mamica. Prva z leve: Fani Korenjak, glavna medicinska sestra na kirurškem oddelku.

Od leve proti desni: operacijska strežnica Silva Ribič, dr. Henrik Zlebnik, Rudi Cimprič, rentgenski tehnik, Amalija Krefc, glavna instrumentarka, in dr. Karel Fraunseis na hodniku bolnišnice dr. Jožeta Potrča v Ptuj.

Poleg Slavka Gracerja sva z glavno medicinsko sestro s kirurškega oddelka Fani KORENJAK obiskala priklenjene na postelje tudi druge ponesrečence. Sopki rdečih nageljnov in najrazličnejša darila na nočnih omaricah so bila lep dokaz, da ponesrečenim otroci niso osamljeni, in da jih pri lajšanju njihovega trpljenja obiskujejo njihovi svojci, sošolci, predstavniki družbenopolitičnega življenja iz cele Slovenije, skratka, solidarnost je tokrat dosegla tisto mejo, ki bi morala biti prisotna v našem življenju povsod in

ki je negibno ležal v postelji s težjim zlomom roke in poškodovano glavo, s Treziko ARKLINIC iz Bratonečic, s klenjene na postelje tudi Frančkom MAJCNOM iz Male vasi, ki ima zlomljeni obe nogi, z Romanom KLEMENCICEM, ki ima poškodovano glavo in hrbtnico, ter z njihovima učiteljicama Marto RAJH in Ivanko SEREC, ki sta bili pri nesreči prav tako težje poškodovani.

Marta RAJH, učiteljica: »Ko je strahovito treščilo, sem z glavo razbila šipo in se znašla na pokrovu motorja skupaj z drugimi glavnimi (Konec na 13. strani)

zlatem jubileju Alojzije in Petra Verleka s Hajdine pri Ptuju

Delila sva dobro in slabo, bila sva srečna»

Dolgih 50 let je že minilo takrat, ko sta, danes že volasa zakonca Alojzija in Peter Verlek s Hajdine pri Ptuju, sedla v čolniček za spske sreče, ki je minulo leto po razburkanih valovih življenja zaplul v prijetni zlatega jubileja. 50 let zgodovini ne pomeni veliko, vendar pa je ta obletnica na drugi strani veliko pomembnejša takrat, če imamo v mislih polstoletja trajajočo zkonosko zvezo, ki je

ovire, ki so se v teh 50 letih pojavile na najini skupni življenjski poti. Delila sva dobro in slabo in bila drug drugemu v krepko oporo. Otroci, ki so se razkropili po svetu, se radi vračajo domov in v tem je v najini jeseni življenja tudi največje zadovoljstvo in tista tiha sreča, ki je oče in mati ne moreta opisati. Med drugo svetovno vojno nama je padel sin Evald. To je bil za naju najhujši udarec, to

To je bila v kratkih besedah njuna življenjska pot, ki sem jo v skopih besedah prenesel na papir. Danes že sivolasi očka Peter se še živo spominja tistih dolgih sedem let avstrijske vojske, dela v rudniku, kjer je za las ušel smrti in poznejšega dela v Pirihovi tovarni v Ptuju, kjer je bil zaposlen kot usnjarski delavec. Tudi mama Alojzija ima še vedno sveže spomine, ki segajo v prečute noči ob otrocih in v nenehni skrbi za njihovo srečno prihodnost.

Pogovarjal sem se z njunimi otroci, ki v bistvu niso več otroci temveč možje in žene, z zeti in snahami, besedo sem povezal tudi z vnuki in celo z malim pravnučkom Matjažekom, ki je bil prav tako navzoč na tej družinski slovesnosti. Ne morem vam opisati vseh njihovih besed in izjav, ker bi nam to vzelo preveč prostora, navezadnje pa je njihova želja tako skupna in enaka, da jo lahko združimo v naslednji stavek: »Želimo, da bi naša mamica in očka živela še dolgo med nami, da bi nas dedek in babica vedno tako topla, kot do sedaj, sprejela ob naših obiskih, da bi... da bi...«

Vse preveč je želja, toplih in iskrenih in k temu se pridružuje tudi uredništvo našega lista.

bil sem zavest, in ko sem se zbudila v bolnišnici, sploh nisem vedela, kaj se je zgodilo. Ubogi otroci, ne vem, kako jih bom pogrešala v šoli ob pogledu na njihove prazne sedeže v klopeh.

O nesreči sem se pogovarjal tudi s predstojnikom kirurškega oddelka, s primarijem dr. Karlom PRAUNSEISOM. Med drugim je dejal:

»V času, ko se je zgodila nesreča, sem bil na sodišču, kot medicinski izvedenec. Poklicali so me po telefonu in v bolnišnici se je začela bitka za otroška življenja. V trenutku smo imeli 32 ranjencev, ki so bili več ali manj vsi potrebni najnujnejših zdravniških posegov. Združili smo vse svoje moči in uspeli, upam, da smo. Storili smo, kar je bilo v močeh našega celotnega medicinskega, strežnega in drugega osebja, ki dela v bolnišnici. Trenutno je pri nas na zdravljenju še 11 ponesrečenecv te hude prometne tragedije, dva sta še vedno v šok sobi, nista se še zbudila iz nezavesti, toda upamo in storili bomo vse, da se bosta tudi ta dva pridružila svojim prijateljem, ki so že zapustili bolnišnico in bodo po nekaj časa domači negi zopet sedli v šolske klopi.«

Na hodniku ptujske bolnišnice sem se po naključju srečal in kratek čas pogovarjal tudi z dr. Henrikom ŽLEBNIKOM, z rentgenskim tehnikom Rudijem CIMPRICEM, z glavno instrumentarko kirurškega oddelka Amalijo KREFT ter z operacijsko strežnico Silvo RIBIČ. Dejali so mi, da so šele takrat, ko so po napornem delu prišli domov k svojim družinam in otrokom, občutili in doživeli to katastrofalno nesrečo, in da so takrat močnejše, kot kdajkoli prej stisnili k sebi svoje otroke.

Celotnemu osebju bolnišnice dr. Jožeta Potrča v Ptuju gre zares vse priznanje za nesebično in požrtvovalno delo, ki so ga opravili v teh težkih dneh, ko smo vsi trepetali za mlada življenja. Prejeli so že številna priznanja od mnogih predstavnikov družbenopolitičnega življenja iz cele Slovenije, od priznanih medicinskih strokovnjakov, od staršev ponesrečenih otrok in navezadnje jim gre tudi naša javna zahvala.

J. S.

Zahvala krvodajalcem

Ob hudi nesreči, ki se je pripetila prejšnji teden na nezavarovanem železniškem prelazu v Dornavi, v kateri so bili težko poškodovani potniki, predvsem otroci, smo vsi globoko sočustvovali s ponesrečenimi. Vsi smo jim želeli pomagati in karkoli dobrega storiti zanje. In zdravi ljudje smo jim lahko pomagali s svojo krvjo, tega smo se zavedeli v trenutku nesreče.

Nikoli doslej nismo na naši transfuzijski postaji zabeležili v tako kratkem času — komaj pol ure po nesreči — toliko želja po pomoči, nikoli doslej se ni prijaviло toliko krvodajalcev, ki bi želeli otrokom vrniti zdravje in življenje.

Nenehno je zvonil telefon, vrstile so se prijave mater, gospodinj delavcev, kmetov, prijavljala so se podjetja, ustanove, tovarne, posamezniki. Če bi bilo mogoče, bi s krvjo rešili vse ponesrečene, vendar je bilo za nekaj otrok, žal, prepozno.

Posebno zahvalo smo dolžni izreči: Tovarni avtoopreme Ptuj, Tehnoservisu Ptuj, Gozdnemu gospodarstvu Ptuj, Krajevni skupnosti Ptuj, Trg. podjetju Izbiri Ptuj, Službi družbenega knjigovodstva Ptuj, Delti Ptuj, Občinskemu odboru RK Ptuj, mladini Ptuja, kakor tudi občanom Ormoža, Središča, kolektivu bolnišnice Ptuj, učiteljskemu zboru iz Podlehnik, vsem prizadetim iz Polenšaka, posameznikom iz Spuhlje, Rogoznice in Mestnega vrha. Prijavilo se je skupno nad 400 krvodajalcev.

Toliko krvi za ponesrečene nismo potrebovali, zato se vsem, ki jim krvi prav iz tega razloga nismo odvzeli, zahvaljujemo za željo po pomoči. 115 krvodajalcev pa je darovalo kri in se jim zahvaljujemo v imenu bolnikov in njihovih staršev.

Hvala vsem, ki ste pomagali ali želeli pomagati. Vsak ozdravljen otrok, ki se bo vrnil iz bolnišnice k svojim domov, bo zdrav tudi po vaši zaslugi. Hvala!

Dr. Jožica Vrečko

Zlatoporočenca Alojzija in Peter Verlek v družbi svojih najbližjih sorodnikov, ki so jima čestitali k visokemu življenjskemu jubileju.

napisala tako zajetno knjigo spominov, da je v kratkem razgovoru ni mogoče prelistati.

Povsem po naključju smo se minulo soboto srečali pred hotelom Poetovio v Ptuju. Po svečanem zlatoporočnem ceremonialu in zakuski v hotelu so se ravno v času mogočega srečanja odpravljali v avtomobile z namenom, da se odpeljejo na »ženinov in nevestin dom«. Ne bi bil radoveden novinar, če se takrat ne bi »prislinil« v njihovo družbo in veselo svačevsko družčino prepričal za kratek razgovor, ki smo ga opravili v bifeju hotela Poetovio.

Seveda sta bila moja glavna sogovornika Peter in Alojzija, ki sta stiskala v rokah zajetne šopke rdečih natečajnov:

»Bilo je pred 50 leti. Usoda naju je združila in vprekla v zakonski jarem. Zakonsko gnezdo sva si spletla takorekoč iz nič. S prihranki sva si kupila hišo, ki nama je leta 1928 pogorela. Zgradila sva si nov domek in v njem vzgojila 8 otrok. Sedem je še živih: Justina, Leopoldina, Marija, Vinko, Ivan in Mirko, ki je ostal doma na domačiji. Življenje ni bilo lahko, toda s skupnimi močmi in razumevanjem sva uspešno premagovala vse

da življenje je pač tako, da nam mnogokrat pokloni veselje in radostne trenutke, še večkrat pa nam obrne hrbet in razpara srce.«

Odbojka

V zadnjem kolu vzhodne skupine slovenske odbojarske lige sta se v CRESNJEVCU sestali ekipi CRESNJEVEC in TURBINA iz Selnice ob Dravi, doslej še edini neporaženi ekipi v tej ligi. Tako so domačini imeli redko priložnost uživati v tem športu tudi kot gledalci.

Medtem ko je v začetku vse kazalo, da bodo gostje iz Selnice k seriji zmag dodali še zadnjo v jesenskem delu prvenstva in tako postali edina neporažena ekipa v tej skupini, se je stvar nenadoma obrnila. Vodstvo TURBINE z rezultatom 2:1 in še določeni del četrtega seta ni zadostovalo za obe točki. Borbeni domačini so dali vse od sebe, da bi se kar dostojneje oddolžili vztrajnemu občinstvu, ki jih spremlja požrtvovalno že vrsto let. Uspeh je bil nesporen. Postali so edina ekipa, ki je uspela premagati v jesenskem delu prvenstva vodeče moštvo vzhodne slovenske odbojarske lige.

Končni rezultat je bil 3:2 za domačine. Posamezni se-

ti: 15:13, 0:15, 12:15, 15:9, 15:13.

Za domačo ekipo so nastopali: Kmetec, Bizjak, Rajh I, Soršak, Rajh II, Pučnik in Pahič.

Viktor Horvat

Kdaj asfalt do Sp. Polskave?

Tudi prebivalci Sp. Polskave so zbrali okrog enajst milijonov starih dinarjev za asfaltiranje odseka ceste od ceste Pragerska—Slov. Bistrica do Spodnje Polskave.

Vendar manjka za asfaltiranje te ceste še precej sredstev. Ker pri asfaltiranju te ceste ni mogoče iskati pomoči republiškega cestnega sklada, ker je to cesta četrtega reda, bodo morali najti manjkajoča sredstva v občini. Kako in kdaj, pa je še vedno veliko vprašanje. bh vami, ki so klicale na pomoč...«

Ivanka SEREC, učiteljica: »Pri nesreči sem dobila močan pretres možganov, izgu-

Pečeni piščanci na ptujski način

Na zabaviščnem in gostinškem prostoru kmetijske razstave je imela svoj kiosk tudi ptujka »Perutnina«. Posebno pozornost so vzbujali s pečenjem piščancev na žaru, ki so jih prodajali po solidni ceni. Presenetljivo nizka cena je bila tudi za porcijo račnjicev (450 S dinarjev). Gostinci v sosednjih kioskih so jezno pogledovali na cenik in na številne goste, ki so se odločili za cenejše porcije.

Za krajši čas smo se pomudili pri pečenju piščancev. Za pečenje so sezidali imoroviziran kanal, kakih pol metra visok in meter širok. Kanal je bil dolg nekaj metrov. V njem je bil ogenj. Kurili so z lesnim ogljem. Čez kanal so položili mreže iz debelejšje žice na nje pa

razrezane dele piščanca, ki so jih prej nasolili, namočili v mešanico olja paradižnikove meze z dodatkom pa-

Pečenje piščancev na »ptujski način« je prikazala ptujka »Perutnina« na kmetijski razstavi. Inž. Slavko Brglez, Konrad Zorec, Mirko Segula, Viktor Rebernak, Jože Ojster in Stane Vauda so bili pravi mojstri. Ob pogledu na lepo zapečene kose piščancev ob prijetnih vonjavah so se marsikateremu obiskovalcu pocedile sline...

PRISPEVEK DRUŽINSKIH ČLANOV PRI GOSPODINJSKEM DELU

V družinah, kjer mati ni zaposlena zunaj doma, opravi večino gospodinjskega dela sama v času, ko so drugi družinski člani z doma — v službi ali šoli.

Tam, kjer je tudi mati zaposlena, pa se mora gospodinjsko delo porazdeliti med vse za delo sposobne družinske člane. Razdelitev gospodinjskega dela je treba izvesti po skupnem dogovoru vseh družinskih članov. Pri opravljanju, ki odpadejo na posameznika, upoštevamo starost, telesno zmogljivost, zaposlenost z drugim delom, veselje do posameznih del in še druge okoliščine, ki so v različnih družinah različne.

Navajati vse družinske člane k sodelovanju ni vedno lahko in preprosto. Mnogokrat je enostavneje in hitreje, da opravi delo mati sama, kakor da potrpežljivo kaže, razlaga, opominja in nadzira. Zato bomo začeli z navajanjem k redu. Vse člane moramo najprej vzgojiti, da ne bodo razmetavali po stanovanju in dvorišču, da vsak pospravi za seboj torbice, plašče, čevlje, časnike, igrače, knjige, posteljo, pa tudi jedilni pribor. Pri tem bodimo dosledni in nepostuljivi, seveda pa morajo biti starši za zgled.

Ce gospodinjska dela razdelimo med člane, se ustali v družini neki red. Dela so med seboj povezana (prinašanje kurjave in kurjenje pečl, nakup živil in priprava hrane), zato je važno, da jih opravimo v določenem času. Po vsem tem izdelamo skupno dnevni in tedenski urnik dela. Umik pa mora vsebovati tudi čas za dnevni in tedenski počitek, igro in razvedrilo.

Potrebno je tudi planirano menjavati lažja in težja dela, pa dnevno določiti približno enak čas za delo in počitek. Srečete delovne obveznosti morajo vsi člani družine opravljati disciplinirano. Starejši naj dajejo mlajšim

dober zgled. Neorganiziranost spet privede do tega, da se vse gospodinjsko delo počasi zgrne na enega ali dva družinska člana — navadno na ženo in starejšo hčerko.

Vsako delo, tudi gospodinjsko, vzgojno vpliva na mlade ljudi. Skrajno pomankljiva je vzgoja v družini, kjer je obremenjen samo eden, drugi pa lenarijo na njegov račun. Če bodo že mladi spoznali gospodinjsko delo, se bodo čutili zanj odgovorne. Tako bodo tudi lažje pretehtali, ali naj ga še vnaprej sami opravljamo ali pa je bolje in smotrnejše, če ga vsaj delno oddamo iz gospodinjstva.

prike, timijana, gorčice in drugih začimb po okusu. Tako pripravljene kose, položene na rešo, so pekli. Po dvajsetih minutah so piščance servirali. Tako pečene

VAŠE ZDRAVJE

VNETJE SEČNEGA MEHURJA

Vzroki vnetja sečnega mehurja so mikroorganizmi, najpogosteje bakterije in virusi. Če gre za zdravljenje, je treba najprej ugotoviti izvor mikrobov in njihovo pot v mehur. Seveda prihajajo bakterije ali virusi v n-hur s krvjo ali s limfnim obtokom. Lahko pa pridejo tudi s sečem iz ledvic ali prodro v mehur iz prednjega dela sečne cevi.

Statistika kaže, da bolujejo zaradi vnetja sečnega mehurja žene pogosteje od moških. Zakaj? Predvsem zaradi anatomske posebnosti sečnih organov, kjer mikrobi lažje prodro v sečni mehur pri ženski kakor pri moških. Če upoštevamo še, da se ženske zaradi mode oblačijo tudi v zimskih mesecih prelahko, ter eventualne nestrokovne prekinitve nosečnosti, potem je jasno, zakaj zbolijo ženske pogosteje kakor moški.

Seči nikakor ne bi smeli zadržati v mehurju, ker tudi to lahko povzroči vnetje. Potreba po odvajanju vode je pogostejša ob pojavih peska ali kamnov, vr. moških tudi pri hipertrofiji prostate, kar otežuje odvajanje seči. Da bi sečni mehur normalno funkcioniral, je pomembna pravilna prehrana kakor tudi delovanje črevesja. Alkohol in mastna, močno začinjena hrana povzročata močan dotok krvi v sečne organe, kar tudi ustvar-

ja pogoje za vnetje. Nemirno spolno življenje, ki ga spremlja uživanje močnih pijač, izziva vnetje sečnega mehurja.

Da bi pozdravili vnetje sečnega mehurja, je treba ozdraviti vzporedno še druge bolezni, med drugim tudi operirati prostato, če je to potrebno. Marsikaterega bolnika napotijo k zdravniku bolečine pri odvajanju seči. Nekateri bolniki »se zdravijo sami« z zdravili, ki so pomagali temu ali drugemu prijatelju. Koliko takšno zdravljenje pomaga, se vidi do tem, da takšne bolnike zdravniki navadno napotijo v bolnišnico.

Dr. Jv.

UTONIL, KO SE JE POGNAL ZA USTRELJE-NIM FAZANOM

Nedeljski lov se je končal za člane lovske družine Leskovec zelo tragično. 14-letni Zlatko KOS iz Zg. Leskovec, učence 7. razreda, je bil v skupini lovcev kot gonjač. Lovili so fazane na dravskih otokih. Ko je lovec Babič ustrelil fazana, ki je padel v Dravo, se je fant pognal za njim. Ob nabrežju mu je spodrsnilo in se je v trenutku znašel v močnem toku reke, ki ga je ugonobila za mlado življenje. Eden izmed lovcev je skočil za njim, žal pa je bilo prepozno. Po 200 metrih so malega Zlatka potegnili na obrežje. Zlat je bil že mrtev.

J. S.

piščance so ponudili prvič v Jugoslaviji. Način priprave in pečenja je razširjen v Ameriki... Na razstavi so ga imenovali pečenje piščancev »po ptujsko«. Tak način pečenja je primeren za družine doma in na vikendu, ob večjih pridelitvah, kjer se zbere za krajši čas veliko ljudi. Sam način priprave je enostaven in cenen, za potrošnika pa primeren, ker lahko dobi piščanca v željenih kosih.

ZR

OTROK ZANETIL POŽAR

19. oktobra je izbruhnil požar na gospodarskem poslopu last Vinka Tuška iz Miklavža pri Ormožu. Ogenj je izbruhnil v stelniku, kjer je bilo okrog 800 kg slame. Po dosedanjih ugotovitvah je z vžgalicami zanetil požar Tuškov 3-letni

sin, ki se je skupaj z drugimi otroci igral z vžgalicami.

Hitri intervenciji gasilcev se je zahvaliti, da je bil požar pravočasno lokaliziran in da ni zajel tudi stanovanjskega poslopja. Na gospodarskem poslopu je zgorelo ostrišje v dolžini 20 metrov, 3000 kg sena in okrog 800 kg slame, ki je

bila v stelniku. Materialna škoda znaša približno 1.500.000 S din. Poslopje je bilo zavarovano, vendar za manjšo vsoto, kot znaša povzročena škoda.

J. S.

HOROSKOP HOROSKOP HOROSKOP

OVEN
od 21. marca
do 20. aprila

V ljubezni še ta teden ne bo nič novega. Stari prijatelji vas bodo obiskali in presenetili. Ne iščite vzrokov za težke posledice tam, kjer jih ne morete najti.

Nekoliko več se posveti družini, da ne bo nepotrebnih preprirov. V jezi boste storili grobo napako. Proti koncu tedna vedrejši dnevi. Nepričakovani obisk vas ne bo presenetil.

V zadnjem času mnogo govorite in še to po nepotrebnem. Pazite na slabšo polovico vašega zakona in ga varujte pred različni dvomljivimi osebami. Zdravja bo še preveč.

RAK
od 23. junija
do 22. julija

Nekoliko ste se popravili, odkar ne kvartirate. Čeprav niste rojeni pod srečno zvezdo, vas bo neko obvestilo izredno presenetilo in razveselilo. Ne hodite brez cvetja!

LEV
od 23. julija
do 22. avgusta

Do konca tedna vas čakajo velike spremembe, težko se jim boste privadili. Neki sorodnik bi želel nekaj izvedeti. V igri na srečo niste najboljše sreče.

DEVICA
od 23. sept.
do 22. avgusta

Dobili ste, kar ste si želeli. Seveda bi lahko bili bolj taktični do bližnjih sorodnikov, ki vam želijo vse najboljše. Druga polovica v vašem zakonu vam bo delala še nekaj dni težave.

TEHTNICA
od 23. sept.
do 22. oktobra

Vaša samozavest se vam lahko hitro mašuje. V sosesčini bodo nastali prepriki, ki pa se jim izognite. Ljubezenska avanturica se ne bo najbolje končala.

SKORPIJON
od 23. oktobra
do 21. nov.

Otroci bodo sreča v družini. Samski pa bodo imeli v tem tednu precej dela, v nedeljo lep izlet, z novim tednom pa bodo prišle tudi skrbi. Mamal!

STRELEC
od 23. nov.
do 22. dec.

Čeprav se čutite nekoliko bolečnega, ste zdravi. Vaše počutje ima vzroke nekje drugje. Dekle, rojeno v znamenju leva, vam bo prinesla nekaj lepih trenutkov.

KOZOROG
od 21. dec.
do 20. januarja

Čeprav želite shujšati, vam to nikakor ne uspe. Boljša polovica ima nekaj za bregom, poizvedite! Nova obleka se vam bi imenitno podala. Igrajte športno napovedi!

VODNAR
od 21. januarja
do 20. februarja

Lahko bi se zavedali svojega odgovornega položaja v družini in ne počenjali takšnih neumnosti. Daljši izlet v naravo se bo končal proti vsem pričakovanjem.

RIBI
od 20. februarja
do 20. marca

Ob koncu tedna veliko presenečenje. Nekdo vam stalno sledi, zato bodite previdni. Nekdo vam bo nekaj ponudil, bolje da odklonite. Na obisk ne pojdite po hitro.

Osnovno opazovanje bolnega otroka

(Nadaljevanje)

Včasih nam otrok pove o svoji bolezní drugače, kakor o njej mislijo starši. Prav tako včasih odrasli otroku marsikaj vcepljajo v glavo in ga prepričujejo o nečem, kar otrok zdravniku vse drugače pove. Zato je razgovor z otrokom izredno važen. Z njim se pogovorimo toplo in iskreno, mirno in zaupno. Razumljivo ga vprašajmo o vsem, karkoli bi lahko bilo v zvezi z njegovo boleznijo, to seveda le, če je otrok toliko star in priseben v takem duševnem stanju, da so njegove navedbe uporabne za zdravniško razpoznavo ter za presojo okoliščin, v katerih je zbolel ali se poškodoval in če nam omogočajo presojo okolja, v katerem otrok prebiva bolezni.

Otroka vprašamo, kje je bil, kaj je delal, kje se je udaril, kdo mu je kaj storil, kaj je na skrivaj počel, kje ga je pričelo boleti, kaj se mu je pripetilo, kdo izmed njegovih vrstnikov je tudi bolan, s katerimi otroki je bil nazadnje v družbi. Včasih namreč ravno tak skupen pogovor z otrokom nam odkrije presenetljivo

važne in uporabne podatke o otrokovi bolezní.

Opazovanje otroka v bolezní nam torej daje temeljne kamne za sestavo zdravniške razpoznave.

Spremembe v splošnem počutju, vedenju in zadržanju otroka, spremembe v telesni toploti, spremembe pri dihanju, kašelj, izmečki in iztrebki, bruhanje in bljuvanje, utrip srca, otrokova rast in teža, spremembe na koži in sluznicah, bolečine in otrokove navedbe so predmet temeljnih opazovanj otroka v bolezní. Ta opazovanja bi torej morali obvladati vsi sodobni, zdravstveno prosvetljeni starši, zlasti pa vsi, ki imajo po svoji strokovni dolžnosti kakor koli opravka z otroki.

Se enkrat pa naglašamo, da so ta temeljna opazovanja v tej obliki in takem obsegu le opazovanja nezdravnika. Vendar ne smemo ostati samo pri opazovanjih. Zlasti si ne smemo dovoliti, da bi iz temeljnih opazovanj sami ugotavljali zdravniško razpoznavo ali določali zdravljenje, ker lahko v hujših primerih bolezni zavlačemo in jo zanemarimo, otroka pa pripeljemo na strokovno zdravljenje šele takrat, ko je morda že prepozno. Zato naj bi tako znanje ne imelo dvomljivih ko-

risti. Če bomo ravnali previdarno in ne bomo prestopali dopustnih meja, bo tako znanje našim otrokom nedvomno samo v prid.

Pred-r

S KOMBIJEM V JAREK

19. oktobra se je pripetila na odcepu ceste Jeruzalem—Krcovina prometna nesreča. Voznik kombija znamke VW je peljal šest sopotnikov iz Jeruzalema na poti proti Ormožu. Zaneslo ga je v občestni jarek, iz katerega je hotel speljati nazaj na cesto, vendar se je pri tem avtomobil prevrnil.

V nesreči je bila lažje poškodovana voznikova žena Julijana Grager, ki so jo po nesreči prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Materialna škoda na avtomobilu znaša okrog 350.000 S din.

J. S.

Rezervirano za Lujzeka

Dober den drogi Prieki no fsa cejena no spoštovona žlohta z mojega rezerviranega kota!

Moren van ali najpret povedati, ke me je v totih zameglenih dnevih, gdo se jesen tak po malen v zimo spremija, napola tista strašna bolezen, ki jih v Priekiji tak po domočen šmrklafka rečemo. Ja pa to še neje fse. Kdo se en hujdič nad človeka sproiti te ga še začne drúgi jezdití. Šmrklafki sta se pridružila še beteg »moštítisa« no »šmarnikulas — v jorek padnuss». Vena fsi dobro ve je za povzročitelja tote jesenske kúge, ki razsoja fsoko jesen v Priekiji no v Halozah. Te sta mošt, ki že precik úreže, no šmarnica, ki te že po enen hici na glavo v jorek vrže. To sta zlo hujda beteg, za kera dohtarí do zaj še neso najšli provega vroštva. No, pa kaj bi se van toža, če ven, ke túdi pri vaših hišah tof beteg razsoja, no, da ste glih toki reveži kak sen jas.

Od dopisnika Tunek a slovenjebistriške občine sen pa doba eno pismo, pa si te poglejmo, ke nan je napisal:

SPOŠTOVONEMI PRLEŠKEMI LUJZEKI PRI TEDNIKI!

Poleg toga, ke sen nekšni kverglavi grot, man po gnes celí kúp božjih monter, ki so se spravle nad mene no ti jih naš moren s črneza no, da ste glih vidí, kak je po naenok pri nas vse narobe grotalo. V štaci-

nih so naenkrat vzdignoli ceno skoro fsen artiklon, ki jih moremo v želodec kúčiti, najveške procenite pa so si po mesnice privoščile. Jas te ali pitan Lujz, kon te gre no kon mo prišli, če de šlo to tak dale naprej? Kaj nan ti ali nemreš čista nič pomogati? Ploče no penzije so skoro sploh glih vejke, kaj pa je treba kúpti pa se z leta v leto podraživle. Reveži pač skos gor pločamo. Mon precik cajta za razmišlaja pa sen priša, na idejo, kak bi te tof naš líubi standard nekak malo na boj trde tace postavli. V zođjih letih smo ga malo povročili no mo narediti malo boj močen »spacirštok«, zaj naenkrat pa je po revmatizem doba v noge. Cene gor, moše prozre, penzije za vraga straši, — kon ali fse to gre? Jebli pa ali žuk na palci — kon fse to gre?

Ormožonec se pritožuje, ke more odovati mošt po dvo dinara, v krcmi pa more za tisto vino pločati skoro celega júrja ali pa še celo več. Pa tista státiška voda je tak droga, ke bi bio resen bojše, če bi naše krave namesto mleka kiste vodo dojile, tak kak ti je zođjič pisala ena tan od Vejke Nedie pri Ormoži. Kdo dobi kmet por dinarof več za rep v štali, te me f takof za nekaj deset dinarof vzdigneje cene pri mesi tak, ke resen več ne vemo, kak mo še dale napre živeit, no če mo še sploh lahko meso prežvekovati.

Lujz, če maš ti kobe svoje predloge, nan jih napiši v svoje rezerviranen koti. Mislin, ke nisen nič tokega blekna, ke bi prišla v keho. Tan se ali nesen nikol bija pa si túdi zaj na stora leta kaj tokega ne bi rad privoša. Tebe no fse broce Tednika lepo pozdrovija dopisnik Tunek.

POZDROVLINI TUNEK

Vidín, ke maš glih toke težove s svojim zdrovjon kak jas no, da si betežen grot. Veš pa, kaj si čema pomagati, če sma že v leta prišla no de naji skoro teta Matilda obiskala.

Opisa si nan neke problemof, samo veš fse to, ke si mija v toten rezerviranen koti pogučima je glih tak kak, da bi žlovik bob v steno meta. Kaj si čema, če ne sma pod tisto srečno zvezdo rojena, ke bi bila na kokšnih stolecih no, da bi mela zadosti penez túdi te gdo mesori no trgovci cene vzdigneje. Jas sen že tak flegmatičen grot, ke si več nič preveč k sreč ne ženon. Kak do drugi, tak mo te vna túdi jas. Pišeš, ke je naš dinar doba revmatizem v noge no da mo mogli poskrbeti, ke mo kokšne bergle z fnozemstva uvozili. Pje, ti se ali čista nič ne znaješ. Če maš duma v štunfi kaj dinarskih rezerv, jih zaj, dokí se je cajt, hitro v marke zamejaj. Jas sen oda fse letošje prosee no kravo, peneze zameja za marke no samo še čokan gdo de marka revalvirala no kak bi to po domočen rekli več vredna grotala. Ja veš, kšeft je kšeft, čovik more biti malo spekulant, samo novadno je tak, ke tistin ta malin pret na prste stopijo, tistin ta vejkšín pa te pač večkrat skoz prste pogledamo.

Lepo te pozdrovija Lujzek

Pismo pa je napisala túdi Mica iz Priekije:

CENJENI LUJZEKI!

V Priekiji smo zođe cajte fšt zio na aufbiks. Pa kaj túdi ne bi bili, če pa je naš »direktor« — šmarnica že tak ojštega žmaha, ke te takof na r.t vrže. Pridi ali neke k nan pogledat, ke mo te malo napojli, ti natlačili v žepe loboka no posušene kljűeece. Kre sebe si lahko prinesoš cell flaškon, ke boš neke še svoji Mici no deci domu nesa.

Lepo te pozdrovija Mica iz Priekije.

ZDRAVO MICA

Če si ti tak peasta, kak je moja ta stora, ki je glih tak Mica, te se ali ne bi vujpa spistiti k tebi. Če pa si kaj boj pohlevna pa mo se te ali v krotken zglosa pri tebi, ke ma si ke pogučala, se malo napila no v jorek skotnola. Tejko po te naj bo za gnes. Pište mi na antres: Uredništvo Tednika, Heroja Lacka 2, Ptuj. Vaš zvesti Lujzek

KINO

GORIŠNICA
26. oktobra ameriški film **ŠPARTAK**.

KIDRICEVO
23. oktobra nemški film **NA SVIDENJE NA MORJU**; 25. in 26. oktobra mehiško-italijanski film **OBRACUN PEKOSA**; 29. oktobra šp.-italijanski film **OBRACUN NA INDIJSKEM OCEANU**;

LJUTOMER
23. oktobra fr.-italijanski film **DIVJI SAM**; 25. in 26. oktobra slovenski film **KEKČEVE UKANE**; 29. oktobra ameriški film **ODSEV V ZLATEM OČESU**.

PTUJ
23. oktobra fr.-italijanski film **MAŠČEVALEC Z MEČEM**; 24. oktobra franc. film **BRADATI AGENT**; 25. in 26. oktobra ameriški film **ODSEV V ZLATEM OČESU**; 27. in 28. oktobra ameriški film **BOSONOGA V PARKU**; 28. oktobra (ob 19.30) it.-fr. film **MOŽ, KI JE VELJAL MILIJONE**.

SLOVENSKA BISTRICA
24., 25. in 26. oktobra nemški film **PESEM PRERJE**; 28., 29. in 30. oktobra nemški film **UBIJALEC S TEMZE**.

TOMAŽ PRI ORMOŽU
26. oktobra ameriški film **BEN HUR**.

V nedeljo 26. oktobra zlet tabornikov v Ptuj

V počastitev 1900-letnice mesta Ptujja pripravlja občinska zveza tabornikov Ptujlín zveza tabornikov Slovenije velik zlet tabornikov, ki bo 26. oktobra v Ptujju. Po predvidevanju se bo tega zleta udeležilo 1350 tabornikov iz vse Slovenije.

Taborniki bodo ta dan pripravili ob taborniškí ko-

či, ki stoji ob stadionu Drape v Ptujju — kulturni program ob tabornem ognju.

Vabijo vse občane, predvsem pa mladino, da si ogledajo to zanimivo srečanje, ki se bo pričelo ob 15. uri popoldne. V primeru slabega vremena bo prireditvev v ptujškem gledališču.

Vabi pripravljalni odbor

VARČEVALCI NE ZAMUDITE UGODNE PRILUŽNOSTI!

V začetku novembra bo izžrebanih med vlagatelje **KREDITNE BANKE PTUJ** in **KREDITNE BANKE MARIBOR**

DVA OSEBNA AVTOMOBILA in 108 NAGRAD

V žrebanje bodo vključeni tisti vlagatelji vezanih hranilnih vlog in lastniki vezanih deviznih žiro računov, ki bodo do

31. OKTOBRA 1969 imeli vezanih najmanj 1.000 din za dobo preko enega leta.

ZA VSAKIH 1.000 din VEZANE VLOGE — POSEBEN ZREBNI LISTIČ.
Za vezana sredstva — **UGODNE OBRESTI, NAGRADE, ZAVAROVANJE.**

Hranilne vloge sprejemajo vse poslovne enote bank in vse področne pošte.

KREDITNA BANKA
PTUJ

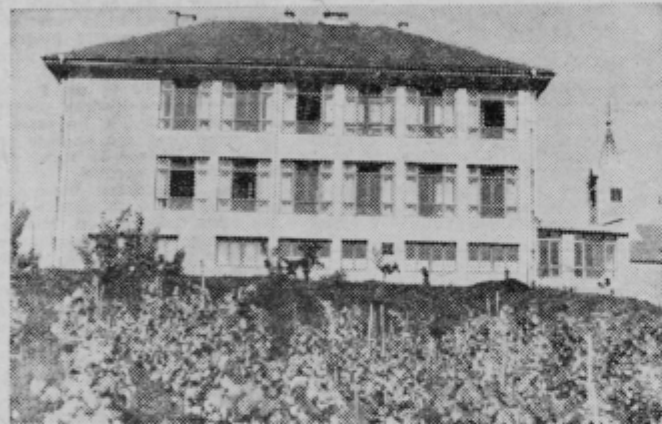
KREDITNA BANKA
MARIBOR

O KRAJEVNIH PROBLEMIH NA KOGU SMO SE POGOVARJALI Z ODBORNIKOMA MATIJEM LUSKOVIČEM IN ALBINOM ŽGANECM

Asfaltirali bodo center Koga

Ob zadnjem obisku na Kogu, ko smo s predstavniki skupščine občine Ormož, TP Zarja, stanovanjsko komunalnega podjetja, družbenopolitičnih organizacij in krajanji iz tega območja neuradno krstili nov bife, sem se pogovarjal o krajevnih problemih tudi s predsednikom krajevnega skupnosti Matijem LUSKOVIČEM, ki je sočasno tudi odbornik skup-

občasnimi tedenskimi obiski zdravnik. Matija LUSKOVIČ in Albin ŽGANEC sta mi dejala, da od tega načrta ne nameravajo odstopiti, seveda pa pričakujejo pomoč in razumevanje zgoraj navedenih delovnih organizacij in ustanov. Po besedah mojih sogovornikov na Kogu nimajo težav z zdravo pitno vodo, saj ima skoraj vsaka hiša svoj stude-

Nova šola na Kogu — ponosno zre v dolino

ščine občine Ormož ter z odbornikom Albinom ŽGANECM.

V razgovoru, ki je potekal kar na prijetnem jesenskem soncu na vrhu Koga sta mi povedala, da je kot v mnogih drugih krajevnih skupnostih tudi pri njih najbolj aktualna tema vseh sej in sestankov — ureditev krajevnih cest. Sredstva, ki se stekajo iz naslova krajevnega samoprispevka, so v triletnem delovnem načrtu programirali za gramoziranje cest, za ureditev krajevnega pokopališča in nekatere druge manjše krajevne akcije. Na enem izmed zadnjih razgovorov o krajevni problematiki so se dogovorili, da bi še letos oziroma takoj spomladi prihodnjega leta asfaltirali center Koga. Sredstva za to delo bodo prispevala gospodarstva, ki so ob cesti v centru kraja, TP Zarja iz Ormoža, ki ima tu prodajalno in bife, obrat Jeruzalem-Ormož ter zdravstvena postaja Ormož, ki ima tik ob cesti zdravstveno postajo z

nec, kar je seveda velika pridobitev za kraj in ljudi, ki delajo in živijo na tem območju.

Albin ŽGANEC, kmet in odbornik SO Ormož je posebej omenil težave, ki se pojavljajo pri odkupu kmetijskih pridelkov, kot tudi pri njihovi proizvodnji. Dejal je, da sedanj način proizvodnega sodelovanja s kmetijsko delovno organizacijo kmetov ne ustreza, še posebej po integraciji s podjetjem Slovenija vino iz Ljubljane. Dejal je: »Kmetje si želimo takšno organizacijo, ki bo upoštevala naše želje in interese in v kateri bomo lahko tudi sodelovali ne samo takrat, ko je treba trdo delati, ampak tudi takrat, ko je treba pridelke vnovčiti in deliti dohodek po vložnem delu in sredstvih za proizvodnjo.

Na Kogu se kaže želja po razvijanju kmečkega turizma. Naravne lepote kraja nudijo za to idealne pogoje. Vendar pa so te prirodne lepote Slovenskih goric premalo, saj popotniku, ki ga pot zanese v te

PTUJSKA OSEBNA KRONIKA

RODILE SO:

Ivanka Merc, Zagrebška 34 — dečka; Marta Premužič, Medlog 23, Celje — Sonjo, Anica Merc, Mariborska 3 — Roberta; Marija Smigoc, Majšperk 16 b — Sonjo; Margareta Slatič, Gregorčičev drevored 5 — deklko; Jožefa Grašič, Juršinci 61 — Branka; Herta Lupinski, Ceremošje 71 — deklko; Avgušтина Sobočan, Vučkovi 59, Ljutomer — dečka; Zofija Mohorko, Zupečja vas 26 — dečka; Angela Krajnc, Moravci 65, Ljutomer — dečka; Justina Menhart, Trubarjeva 2/IX — Andreja; Elizabeta Kramberger, Raščičja vas 19 — dečka; Marija Oman, Levajinci 23 — dečka; Ana Gregorič, Preclava 9 — Stanislava; Ana Roškar, Gabernik 51 — dečka; Marija Kapun, Zupetinci 32 — deklko; Frančiška Rajh, Zerovinci 27 — Stanka.

POROKE:

Ivan Zaplotnik, Trg svobode 5, in Jožica Bigec, Mestni vrh 49; Martin Zajšek, Sturmcevi 30, in Ana Raš, Kicar 3.

UMRLI SO:

Ljubica Gracer, Polenšak 4, roj. 1959, umrla 14. 10. 1969; Karel Grašič, Ručmanci 70, roj. 1958, umrl 15. 10. 1969; Franc Bohak, Moškanjci 94, roj. 1905, umrl 15. 10. 1969; Jože Hrašovec, Mariborska 12, roj. 1911, umrl 18. 10. 1969; Martin Klajnšek, Sitež 15, Majšperk, roj. 1923, umrl 18. 10. 1969; Andrej Anžel, Dom upokojencev Muretinci, roj. 1939, umrl 18. 10. 1969; Anton Horvat, Trnovska vas 4, roj. 1936, umrl 19. 10. 1969; Franc Ožinger, Gorenjski vrh 3, roj. 1909, umrl 16. 10. 1969.

MALI OGLASI

SIVILJO-POMOČNICO, sprejem takoj. Naslov v upravi.

LASTNIK, ki je pozabil pred 10 dnevi cekarje na hodniku občinske uprave, se naj oglasi pri hišniku občine.

OPREMLJENO SOBO in 7 arov vrta dam v najem. Brenčič, Lackova 7, Ptuj.

UGODNO prodam skoraj novo lončeno peč in par zajčkov. Ptuj, Mariborska 29.

SOBO v Ptuj u iščem. Danica Pšajd, Krčevina pri Ptuj 15.

PRODAM singer šivalni stroj — super special v kovčku. Nežka Kek, Maribor Pobrežje, Zrakovska 85.

RABIM 800 kg krompirja, v zameno dam jabolčnik ali plačam. Alojz Lovrec, Slavšina 56, Vitomarci.

OPREMLJENO sobo oddam moškemu. Vprašajte Na Tratah 2, Ptuj.

UGODNO PRODAM rabljeno pohištvo, moški obleki, moški zimski plašč in stajice za zajce. Ptuj, Trstenjakova ul. 3 (blizu lekarne).

kraje, razen teh lepot nimamo nuditi kaj drugega. Bife, ki ga je odprlo na Kogu TP Zarja je za razvoj turizma na tem območju premalo.

Sogovornika sta v razgovoru nakazala tudi problem, ki se pojavlja pri prodaji sadja in mošta. Sadje, ki je slabše kvalitete in ga ob dobrih letinah ni mogoče prodati, so kmetje prisiljeni predelati v jabolčnik in še večkrat v žganje. Na eni strani se borimo proti alkoholizmu, na drugi strani pa na tak način še bolj »gnojimo« njegove korenine... Pa kaj, ko se ne da nič pomagati... Obljube so včasih tako lepe, toda žal ostaja samo pri njih... J. S.

Srečanje pionirjev — zgodovinarjev v Ptuj

Preteklo soboto in nedeljo je bilo v Ptuj srečanje pionirjev zgodovinskih krožkov Slovenije. Srečanje je bilo v okviru proslav 1900-letnice Ptuja pod pokroviteljstvom SO Ptuj.

V soboto so odprli razstavo izdelkov pionirsko-zgodovinskih krožkov v dvorani na magistratu. Pionirji so v slikah in spisih prikazali svoja mesta. Za tem je bil sprejem pionirjev pri predsedniku SO Ptuj, Franju Reberniku v Narodnem domu, ki jim je med dobrodoščilo pripovedoval o starem Ptuj in o jubilejnih prireditvah. Med drugim jim je dejal, da naj v svojih krožkih pridno delajo, da bodo njihove in naslednje organizacije znale ceniti zgodovinsko pre-

teklost slovenskih mest. Povezati je treba vrednote, ki jih je doseglo slovensko ljudstvo v zgodovini z novimi dosežki.

Pionirji so se s šopkom zahvalili predsedniku F. Reberniku za gostoljublje. Sledilo je kulturni spored, v katerem so sodelovali pionirski pevski zbor, recitirali so učenci ptujskih osnovnih šol, nastopila je tudi pionirska baletna in športna skupina.

V nedeljo je pionirjem govoril prof. Jože Maučec o preteklosti in sedanosti Ptuja in okolice.

Delegacija pionirjev je obiskala ponesrečene pionirje v ptujski bolnišnici. Pionirji si ogledali ptujski muzej in druge znamenitosti.

Franc Potočnik, predsednik DPM govori pionirjem

AGROKOMBINAT MARIBOR

sprejme za svoj obrat v Pesnici dve družini za oskrbo živine.

V poštev pridejo družine, ki imajo za delo sposobna najmanj dva družinska člana, ki obvladata delo pri živini, predvsem pri molži.

Družinska stanovanja so na voljo.

Interesenti naj vložijo prošnje v petnajstih dneh po objavi ali se osebno zglasijo v obratu Pesnica, Maribor, Šentiljska 161.

S seboj je prinesiti dokazila o dosedanjih zaposlitvah in strokovni izobrazbi.

TVD PARTIZAN PTUJ

URNIK TELOVADBE 1969/1970

Oddelek	čas	telovadnica	vaditelj
CICIBANI	četrtak od 15. do 17. ure	EKS	Jelka Berlič
ZENSKA DECA, 6—10 let	sreda od 15. do 16. ure	EKS	Božena Horvat
MOŠKA DECA	sreda od 16. do 17. ure	EKS	Stevo Ečedl
PIONIRKE, 10—14 let	ponedeljek od 16.30 do 18. ure	»Mladika«	Marjetka Finš
	četrtak od 18.30 do 19.30	»Mladika«	Hedvika Kreutz
PIONIRJI, 10—14 let	torek od 16.30 do 18. ure	»Mladika«	Jože Strašič
	petek od 18.30 do 19.30	»Mladika«	Boris Zohar
MLADINKE, 14—20 let	ponedeljek od 18. do 20. ure	»Mladika«	Hedvika Kreutz
	četrtak od 19.30 do 20.30	»Mladika«	Marjetka Finš
MLADINCI, 14—20 let	torek od 18. do 20. ure	»Mladika«	Oto Mesarič
	petek od 19.30 do 20.30	»Mladika«	Oto Mesarič
ČLANI	torek od 20. do 21. ure	»Mladika«	Oto Mesarič
	petek od 20. do 21. ure	»Mladika«	Oto Mesarič

Ob nedeljah od 9. do 12. ure MLADINCI, MLADINKE, ČLANI, skupno v Mladiki. Opomba: vstop v telovadnico je dovoljen le v telovadnicah čevljev in v navzočnosti vaditelja — vaditeljice!

»PETROL«, poslovna enota Ptuj

sprejme v službo za delo na bencinskem servisu v Ptuj

DVA TRGOVSKA POMOČNIKA

Nastop službe takoj.